



LISTY UNIVERZITY OBRANY



DUBEN 2011

Vzpomínka na generála nebe

V úterý 5. dubna 2011 proběhla na Univerzitě obrany slavnostní vernisáž výstavy „Vzpomínka na generála nebe“. Výstava je připomínkou stého výročí narození generálporučíka Františka Peřiny, legendárního stíhacího pilota z druhé světové války. Jejím pořadatelem je Svaz letců České republiky a Univerzita obrany v Brně. Záštitu nad ní převzali přídělnec obrany Francie v ČR podplukovník Bruno Bucherie a rektor Univerzity obrany brigádní generál v záloze Rudolf Urban.

Otevření výstavy byli přítomni francouzský vojenský spolupracovník Ministerstva obrany České republiky podplukovník Gilles Maroteaux, zástupce velitele společných sil - velitel vzdušných sil AČR brigádní generál Jiří Verner, předseda Svazu letců ČR plukovník ve výslužbě Oldřich Rampula, představitelé partnerských občanských sdružení, příslušníci a studenti Univerzity obrany a civilní hosté.

K přítomným promluvil prorektor pro vnější vztahy Univerzity obrany plukovník Jaroslav Průcha, který připomněl nejenom odkaz Františka Peřiny, ale také občanskou statečnost dalších našich válečných pilotů, kterým patří obrovský obdiv a úcta. Připomněl také edukativní poslání výstavy – a tím je odkaz mladé generaci: „Uplynulo více než 65 let od bojového vystoupení československých letců v druhé světové válce. Jeho účastníci, z nichž nemálo po válečných útrapách prožilo i útrapy mírové – propuštění z armády, nezákonný postih a vězení, si zaslouží, abychom jejich odkaz připomínali zejména naší mladší generaci.“

Hold stíhacímu pilotovi Františku Peřinovi vzdal také podplukovník Gilles Maroteaux, podle něhož „spojuje obě naše země“. Generál Jiří Verner, který měl štěstí poznat Františka Peřinu a jeho manželku osobně, připomněl několik momentů z jeho života a vyzvedl vlastenectví, opravdovost a zásadovost „generála nebe“.

Vedle panelů mapujících celý život Františka Peřiny a zejména jeho válečné působení ve Francii a Anglii tvoří výstavu dobové fotografie a dokumenty, osobní věci, uniformy a vyznamenání. Nechybí ani modely letadel, na kterých František Peřina létal.

František Peřina byl živou legendou již během druhé světové války. V červnu 1939 unikl z okupovaného Československa do Polska, aby na konci července odplul do Francie. Tam vstoupil do Cizinecké legie a po vypuknutí války byl přeškolen na letoun Curtiss Hawk 75. Počátkem prosince 1939 se stal jedním z prvních dvaceti českých stíhačů odeslaných na západní frontu. Během třítýdenní kampaně sestřelil 11 německých letounů jistě a dva pravděpodobně. Ve Francii byl 3. června 1940 sestřelen a vážně zraněn.

Výstava je k vidění ve vestibulu Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany na Kounicově 44 do 31. května 2011. Vstup volný.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová



LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 7 / číslo 4
akademický rok 2010/2011

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor komunikace a prezentace
MO ČR, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OKP MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

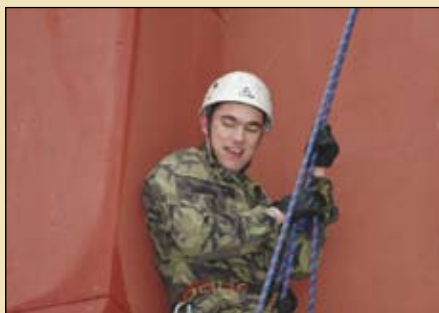
Uzávěrka čísla: 15. 4. 2011
Číslo 4 vyšlo: 28. 4. 2011

Z OBSAHU

**Kurz vyšších důstojníků
slavnostně ukončen 3**



**Rozhovor na téma:
Co trápí studenty 6-7**



**Centrum tělesné výchovy
a sportu na UO 10-16**

**Studenti Univerzity obrany
přežili v džungli 23**



**Výročí československých
pilotů RAF 24**



**Reportáž Rok pod
modrou vlajkou 26**

EDITORIAL

Hromadné e-maily na Univerzitě obrany

Není to úplná novina, protože Odbor komunikačních a informačních systémů tuto možnost posílání pošty zprovoznil v závěru minulého roku. Přesto však dosud není příliš využívána, i když je poměrně komfortně vybavena. Pro odeslání hromadného e-mailu stačí v adresáři Outluku do kolonky „komu“ vepsat „sku“ a nabídnou se vám skupiny uživatelů. Kdo to chce mít ještě komfortnější, může napsat „skupina stud“ (jako studentů); v tom případě se přímo nabídnou skupiny studentů jednotlivých fakult. Největší nabízenou skupinou jsou vždy všichni studenti určité fakulty, je však možno si zvolit menší skupinky – například všechny bakaláře FEM, studenty 2. ročníku kombinovaného navazujícího magisterského studia na FVT a tak podobně. Uznávám, že pokud chci volit takovéto menší skupinky, není volba až tak uživatelsky přívětivá, ale to se dá obejít tím, že si v Kontaktech vytvořím vlastní skupinu například všech studijních skupin, které v daném semestru učím a tak podobně.

Širšímu použití brání mně nepochopitelná překážka: naši studenti nejsou zvyklí čist služební poštu, i když na ostatních vysokých školách je to naprostou samozřejmostí

– tam je to tak říkajíc otázka života a smrti, protože nedostatek informací v některých případech může opravdu znamenat ne sice doslovnou smrt, ale studijní docela jistě.

Říkáte, že tomu tak není? Ale je. Jak jinak by se mi po odeslání hromadného e-mailu všem studentům školy nemohl začít zahlcovat počítač automaticky generovanými zprávami o tom, že „Poštovní schránka příjemce je plná a nemůže nyní přijímat zprávy“. Samozřejmě trochu přeháním, počítač se mi nezahltil, ale i několik takovýchto hlášek mě dokázalo pěkně nadzvednout ze židle. Domluvme se tedy následovně: Vy si vyčistíte služební poštovní schránky a budete se do nich pravidelně dívat a my vám za to do nich budeme posílat i zprávy tak říkajíc střední důležitosti, ale které by pro některé z vás mohly být zajímavé, jako například ta o možnosti získání zahraničního stipendia, na které jsem si posílání hromadných e-mailů vyzkoušel a jejíž odeslání mě tak pěkně rozpálilo. To je snad férové, ne?

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
vedoucí studijního oddělení

Strípky z březnového zasedání kolegia rektora

V pondělí dne 21. března 2011 proběhlo 2. zasedání kolegia rektora-velitele v tomto kalendářním roce. Na programu jednání byly především tyto otázky: souhrnná informace o struktuře a počtech přihlášek uchazečů o studium v příštím akademickém roce, pokyny k úpravě tabulek počtů Univerzity obrany od 1. 1. 2012, kontrola údajů výsledků výzkumu a vývoje na speciálním portále UO pro potřeby RIVu, aktuální stav zpracování anglické verze webových stránek školy.

Kolegium rektora věnovalo největší pozornost úvodnímu bodu jednání. Prorektor pro studijní a pedagogickou činnost (PSPČ) prof. Zdeněk Zemánek objasnil základní statistická data, relace a vývojové trendy zájmu uchazečů o přijetí do jednotlivých typů a forem studia na naší škole. Pro příští akademický rok (AR) je na fakultách UO zaevidováno celkem 3281 přihlášek do všech typů a forem studia. Oproti akademickému roku 2010/2011 jde o nárůst o více než 250 přihlášek. Největšímu zájmu uchazečů se těší FEM s 1697 přihláškami. Tento počet je srovnatelný se stavem v loňském roce. V případě FVT a FVZ pak došlo oproti minulému roku k poměrně výraznému nárůstu počtu uchazečů – u FVT o téměř 130 přihlášek, u FVZ o více než 100 přihlášek. Tato skutečnost je dána 20procentním zvýšením počtu přihlášek do profilového typu vojenského prezenčního studia, a to z loňských 1682 na letošních 2033 přihlášek. Problémem však stejně jako v minulých letech může být disproporce mezi počtem přijatých přihlášek na straně jedné a skutečným počtem uchazečů, kteří se zúčastní přijímacího řízení na straně druhé.

Zkušenosti z minulých let dokazují, že propad může být až 35 %.

Prorektor Zemánek dále kriticky poukázal na přetrvávající nešvar spočívající v opožděné informovanosti uchazečů o studium o přijetí jejich přihlášky ze strany studijních referátů fakult. V tomto směru se letos situace podstatně zlepšila pouze u FEM. Z tohoto důvodu rektor-velitel uložil zpracovávat v příštích letech přihlášky uchazečů o studium průběžně a bezodkladně. Děkanáty fakult budou navíc nejpozději do 1 týdne od obdržení přihlášky zasílat uchazečům elektronické sdělení o správnosti vyplnění údajů v přihlášce a o jejím zaevidování. Péče o zákazníka se musí dostat do centra naší pozornosti stejně tak, jako je tomu na jiných vysokých školách nebo v komerčních firmách.

Ředitel personálního odboru plk. Jozef Šelesták v další části zasedání kolegia prezentoval časový harmonogram zpracování podkladů pro přípravu doplňku tabulek počtů (TP) platných od 1. 1. 2012. V této souvislosti nepůjde o snížení počtu tabulkových míst, ale o úpravu některých vnitřních parametrů systemizovaných míst. Jednou ze součástí avizovaných změn TP bude mj. snížení úrovně bezpečnostních prověrek u těch systemizovaných míst, kde dosavadní vyšší stupně bezpečnostní prověrky nejsou nezbytně nutné. Podrobněji se problematice úpravy tabulek počtů věnovala rozšířená porada rektora-velitele dne 18. 4. 2011 i za účasti předsedkyně ZO ČMOSA.

Ve třetím bodě jednání informoval prorektor pro vědeckou činnost (PVC) plk. Martin Macko členy kolegia rektora o průběžném stavu kontroly výsledků výzkumu a vývoje, které zadali jednotliví řešitelé do příslušné informační databáze výzkumu a vývoje Univerzity obrany. Prorektor Macko konstatoval, že vědecko-informační odbor UO zaregistroval a zkontroloval přibližně 1000 vědeckých výsledků, což je téměř 2x více než v loňském roce. Dílčí problémy související s vykazováním některých kategorií výsledků výzkumu a vývoje vyřešil PVC na jednáních s kompetentními pracovníky Ministerstva školství, mládeže a tě-

lovýchovy. Poté byly vědecké výsledky řešitelů UO exportovány do celostátní databáze RIV.

Kolegium rektora vyslechlo rovněž doklad vedoucího oddělení vnějších vztahů pplk. Vladimíra Šidly o aktuálním stavu naplňování anglické verze webových stránek UO. Situace v této oblasti se od lednového zasedání kolegia rektora výrazně zlepšila. Výsledkem pozitivních změn je stoprocentní naplnění všech rubrik anglické verze webu UO již v průběhu první poloviny dubna. Na závěr hlavní části jednání kolegia podal děkan FEM plk. Vladan Holcner stručnou informaci o stavu příprav slavnostního vyřazení 28 absolventů kurzu vyšších důstojníků (KVD), které proběhlo 31. března 2011 na klubu UO. O vyřazení absolventů KVD vás podrobně informujeme na jiném místě tohoto vydání Listů UO.

V rámci bodu „Různé“ seznámil předseda Akademického senátu UO plk. Jiří Kassa členy kolegia s programem a závěry posledního zasedání bývalého Akademického senátu UO (AS) dne 17. 3. 2011 v Hradci Králové. Předseda koordinační volební komise Mgr. Miloslav Havlín následně doložil průběh a výsledky voleb členů nového akademického senátu v jednotlivých volebních obvodech. Mgr. Havlín konstatoval, že volby do nového AS proběhly zcela v souladu s platným volebním a jednáním řádem. Ustavující zasedání nově zvoleného Akademického senátu UO svolal pan rektor na 5. 4. 2011.

V závěrečné části jednání kolegia rektora-velitele byly řešeny a diskutovány dílčí otázky související s problematikou formálně-administrativní úpravy písemné korespondence na UO, stavem čerpání dovolených u vojáků z povolání a občanských zaměstnanců, otázkou zasíťování rekonstruovaných budov v areálu kasáren Šumavská a Černá Pole a novými pravidly týkajícími se systému tělesné přípravy v resortu obrany, včetně změn v ročním přezkoušení vojáků z povolání z tělesné připravenosti.

RSDr. Miloš Dyčka, CSc.
tajemník kolegia rektora-velitele

Plukovník prof. Zdeněk Vintř obdržel čestný titul dr. h. c.



Ve středu 23. března 2011 udělila vědecká rada Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíně na svém slavnostním zasedání čestný titul Doctor honoris causa děkanovi Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany plukovníkovi prof. Ing. Zdeňku Vintřovi, CSc. Diplom převzal z rukou rektora Trenčianskej univerzity prof. Ing. Ivana Kneppa, DrSc.

Udělení čestného ocenění plukovníku Zdeňku Vintřovi navrhly vědecké rady dvou fakult Trenčianskej univerzity – Fakulty speciální techniky a Fakulty mechatroniky a to za mimořádné zásluhy v rozvoji vědecké a pedagogické spolupráce mezi Univerzitou obrany v Brně a Trenčianskou univerzitou Alexandra Dubčeka a za celoživotní dílo v oblasti speciální techniky.

Kromě členů vědecké rady, vedení Trenčianskej univerzity, představitelů slovenských vysokých škol a dalších významných hostů byl zasedání přítomen také rektor Univerzity obrany v Brně brigádní generál v zál. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., dr. h. c.

Doctor honoris causa (čestný doktor, zkratka dr. h. c. uváděná za jménem) je čestný akademický titul, který uděluje akademická instituce (nejčastěji univerzita či jiná vysoká škola). Udělením titulu se oceňují významné zásluhy určité osobnosti v určitém oboru vědy či umění, zásluhy o mír, určitý stát, rozvoj vztahů mezi státy, na poli ochrany lidských práv apod.

Text: Zdeňka Dubová
Foto: archiv Trenčianskej univerzity

Kurz vyšších důstojníků ukončen

Poslední březnový den letošního roku znamenal pro 28 absolventů Kurzu vyšších důstojníků tečku za jejich sedmiměsíčním studiem. Kurz, jehož absolutorium představuje významný stupeň v systému přípravy profesionálního vojáka, probíhal pod vedením Katedry celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu UO ve spolupráci s ostatními pracovišti školy, útvary a zařízeními resortu obrany.

Osvědčení o jeho absolvování předal frekventantům ve čtvrtek 31. března 2011 náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Ing. Vlastimil Pícek, spolu s rektorem Univerzity obrany brigádním generálem v záloze prof. Ing. Rudolfem Urbanem, CSc. Slavnostního ceremoniálu byli přítomni také ředitel Sekce rozvoje druhů sil - operační sekce MO brigádní generál Ing. Bohuslav Dvořák, velitel Sil podpory brigádní generál Ing. Jaroslav Kocián, zástupce velitele Společných sil brigádní generál Ing. Milan Kovanda, děkan Fakulty ekonomiky a managementu UO plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D. a další.

K absolventům kurzu promluvil rektor Univerzity obrany profesor Rudolf Urban, který mimo jiné řekl: „V průběhu studia v kurzu vnímali učitelé a velitelé každého jednotlivého posluchače mimo jiné i jako živou devizu, u



kteří se snažili společným působením navýšit její přidanou hodnotu. Do jaké míry se nám to povedlo, ukáží výsledky reálného působení našich absolventů u operačně-taktických velitelství a na středních a vyšších úrovních řízení resortu. Věřím, že odcházíte ke svým útvarům, zařízením a složkám s mnohem vyšším teoretickým a metodologickým aparátem, než se kterým jste sem přišli. Při obhajobách závěrečných prací a závěrečných zkouškách jste prokázali dobré znalosti, za což vám všem patří uznání.“

Po předání osvědčení o absolvování kariérového kurzu promluvil i armádní generál Vlastimil Pícek: „Spolupráce s nejspěšnějšími armádami světa samozřejmě vyžaduje nejen

moderní techniku, technologie a sofistikované zbrojní systémy, ale také kvalitně připravené a všestranně vzdělané vojáky. Snaha a ochota se celoživotně vzdělávat a prohlubovat svou odbornost je samozřejmou povinností všech příslušníků moderní profesionální české armády. Kvalitně připravené ozbrojené síly mohou vyřít pouze vojáci na vysoké odborné, jazykové i morální úrovni.“

Jménem absolventů kurzu pro vyšší důstojníky vystoupil podplukovník Ing. Přemysl Jekl, který ocenil nejenom úroveň kurzu, ale také přístup učitelů a zejména dobrou úroveň odborné praxe.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Poslední březnový den patřil promoci doktorandů

Čtvrtek 31. března 2011 byl pro absolventy doktorských studijních programů Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany slavnostním dnem. V odpoledních hodinách proběhla v aule školy jejich promoce.

Akademický ceremoniál se konal za účasti prorektora pro studijní a pedagogickou činnost Univerzity obrany profesora RNDr. Zdeňka Zemánka, CSc., děkana Fakulty ekonomiky a managementu plukovníka Ing. Vladana Holcnera, Ph.D., děkana Fakulty vojenských technologií plukovníka prof. Ing. Zdeňka Vintra, CSc., proděkanů fakult, příslušníků vědecko-pedagogického sboru a rodinných příslušníků absolventů.

Vysokoškolský diplom z rukou děkanů obou fakult obdrželo celkem 24 úspěšných absolventů. Předáním doktorských diplomů tak vyvrcholilo jejich několikaleté studijní úsilí za

profesionální podpory vědecko-pedagogického sboru Univerzity obrany.

V první části ceremoniálu si převzali diplomy od svého děkana plukovníka Vladana Holcnera studenti Fakulty ekonomiky a managementu, kteří úspěšně složili všechny zkoušky, obhájili disertační práce a získali akademický titul doktor. Patří k nim například brigádní generál Ing. Jaromír Zůna, Ph.D., MSc., který se zabývá problematikou bezpečnostní politiky, vojenské strategie, přípravou personálu a mnohonárodními operacemi a misemi pod vedením mezinárodních organizací. V současné době působí jako náčelník štábu NATO Joint Force Training Centre v Polsku.

Mimořádnou vytrvalost a píli, která stála za úspěšným absolvováním doktorského studia, ocenil děkan Fakulty ekonomiky a managementu, který mimo jiné řekl: „Završení každé životní etapy znamená zároveň začátek etapy nové. Proto je jen a jen na vás, jakým směrem se budete dále na cestě svého života ubírat. Pevně věřím, že si zvolíte cestu, na které budete mít možnost dále rozšiřovat svoje poznání a toto poznání sdílet s komunitou daného oboru i se širokou veřejností.“

Druhá část slavnostního aktu byla věnova-

ná studentům Fakulty vojenských technologií, kterým předal diplomy její děkan plukovník Zdeněk Vintř. Jménem pedagogického sboru, i jménem svým, poblahopřál absolventům k úspěšnému ukončení studia a k získání akademického titulu. Na závěr svého projevu mimo jiné řekl: „Tato promoce je pro vás okamžikem, kdy se něco podstatného ve vašem životě uzavírá a zároveň kdy se poodkrývá obzor neznámé, ale jsem přesvědčen, že nadějně budoucnosti. Přeji vám, aby toto vkročení do nové etapy života bylo úspěšné.“

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová



Nové složení Akademického senátu Univerzity obrany

Na základě usnesení Akademického senátu Univerzity obrany ze dne 25. ledna 2011 se v období od 16. února do 21. března 2011 uskutečnily volby do tohoto samostatného akademického orgánu.

Ve čtyřech volebních obvodech, které tvořily jednotlivé fakulty a ostatní součásti Univerzity obrany, usilovalo o přízeň voličů a získání jednoho z celkového počtu 27 mandátů člena Akademického senátu Univerzity obrany 49 kandidátů z řad akademických pracovníků a studentů.

Po sečtení všech odevzdaných hlasů volebními komisemi v jednotlivých volebních obvodech byly výsledky z volebních obvodů předány koordinační volební komisi, která na jejich základě zpracovala Zprávu o výsledcích voleb do Akademického senátu Univerzity obrany. Tuto zprávu koordinační volební komise projednala a schválila na svém třetím zasedání dne 24. března 2011 a v souladu s ustanovením čl. 6 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Univerzity obrany ji předala rektorovi a zveřejnila na úřední desce Univerzity obrany.

Ve všech volebních obvodech se volby do Akademického senátu Univerzity obrany podařilo vzhledem k dostatečné účasti členů akademické obce platně uskutečnit již v rámci prvních termínů voleb, neboť požadavek nejméně patnáctiprocentní účasti členů (zapsaných voličů) příslušné části akademické obce byl naplněn. Největší účast vykázal volební obvod Fakulty ekonomiky a managementu, kde svého volebního práva využilo celkem 78,68 % akademických pracovníků, a volební obvod Fakulty vojenských technologií, kde přišlo vhodit svůj hlasovací lístek do volební urny celkem 48,16 % studentů.

Podle ustanovení čl. 8 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Univerzity obrany získávají mandát člena tohoto akademického orgánu navržení kandidáti podle počtu obdržených hlasů až do naplnění počtu mandátů v daném volebním obvodu. Ostatní kandidáti, kteří získali alespoň třetinu počtu platných hlasů odevzdaných posledního zvolenému kandidátovi, se stávají náhradníky v pořadí uvedeném v protokolu o volbách.

Na základě odevzdaných platných hlasů pro jednotlivé kandidáty v příslušných volebních obvodech koordinační volební komise konstatovala ve své zprávě, že mandáty členů a mandáty náhradníků členů Akademického senátu Univerzity obrany na tříleté funkční období získali tito členové akademické obce:

A. Volební obvod Fakulty ekonomiky a managementu

Část akademické obce – akademičtí pracovníci
Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. Mgr. Ing. Radomír SALIGER, Ph.D. (K109)
2. prof. Ing. Ladislav POTUŽÁK, CSc. (K107)
3. Ing. Pavel VYLEŤAL (K102)

4. pplk. Ing. Jaroslav KOZŮBEK, Ph.D. (K110)
5. Ing. Dalibor PLUSKAL (K101)

Mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. Ing. Josef NAVRÁTIL, CSc. (K106)
2. PhDr. Ivana NEKVAPILOVÁ, Ph.D. (K109)
3. plk. gšt. Ing. Zbyšek KORECKI, Ph.D. (K104)
4. mjr. Ing. Tibor PALASIEWICZ (K108)

Část akademické obce – studenti

Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. rtm. Petr CHLPIK (12-3VM2)
2. čet. Jan DRBOLA (13-3RK)
3. Martin VOKŘÁL (12-3LZ-C)

Mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. Markéta PŘIBILOVÁ (13-3OB-C)
2. nrtm. Bc. Antonín DOLEŽEL (13-3RK)

B. Volební obvod Fakulty vojenských technologií

Část akademické obce – akademičtí pracovníci

Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. doc. Ing. Stanislav BEER, CSc. (K201)
2. prof. Ing. Pavel KONEČNÝ, CSc. (K204)
3. prof. Ing. Vojtěch HRUBÝ, CSc. (K216)
4. pplk. Ing. Michal DUB, Ph.D. (K206)
5. plk. Ing. Miroslav KRÁTKÝ, Ph.D. (K208)

Mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. doc. Ing. Zbyněk RŮŽIČKA, CSc. (K217)
2. plk. gšt. Ing. Miloslav BAUER, Ph.D. (K205)
3. mjr. Ing. Petr FRANTIŠ, Ph.D. (K209)
4. doc. RNDr. František VÍŽDA, Ph.D. (K215)
5. Ing. Jindřich HOLOPÍREK, CSc. (K203)
6. pplk. Ing. Radek DOSKOČIL, Ph.D. (K208)

Část akademické obce – studenti

Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. por. Ing. Josef ČASAR (21-9ČAS, DSP)
2. svob. Stanislav VANĚK (21- 3RL)
3. des. Jiřina POLCROVÁ (22-3RL)

Mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. por. Ing. Jan BOŘIL (21- 9BOŘ, DSP)
2. por. Ing. Dalibor COUFAL (21- 9COU, DSP)

C. Volební obvod Fakulty vojenského zdravotnictví

Část akademické obce – akademičtí pracovníci

Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. plk. prof. MUDr. Jiří KASSA, CSc. (K304)
2. pplk. PharmDr. Daniel JUN, Ph.D. (K311)
3. mjr. PharmDr. Jana ŽDÁROVÁ-KARASOVÁ, Ph.D. (K309)
4. prof. MUDr. Jiří STULÍK, CSc. (K310)
5. PharmDr. Kamil MUSÍLEK, Ph.D. (K304)

Mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. pplk. MUDr. Jan PSUTKA (K302)
2. MUDr. Peter BEDNARČÍK, CSc. (K307)
3. mjr. Mgr. Tomáš HALAJČUK (K309)
4. pplk. prof. Ing. Jiří CABAL, CSc. (K304)
5. mjr. Ing. Bc. Michal POTÁČ, Ph.D. (K302)

Část akademické obce – studenti

Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. rtm. David ŘEZÁČ (34-6VŠE-2)

2. des. Jan BRIXI (32-6VŠE-1)

3. svob. Daniel THIBAUD (31-6VŠE-2)

Mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. des. Jakub TLAPÁK (32-6VŠE-2)
2. čet. Monika SOUŠOVÁ (33-6VŠE-2)

D. Volební obvod ostatní součásti Univerzity obrany

Část akademické obce – akademičtí pracovníci

Mandát člena Akademického senátu Univerzity obrany získali:

1. doc. PhDr. Hubert HRDLIČKA, CSc. (CJP)
2. pplk. Ing. Pavel OTRÍŠAL (ÚOPZHN)
3. plk. Mgr. Petr HANÁK (CTVS)

Vzhledem k počtu navržených kandidátů ve volebním obvodu ostatní součásti Univerzity obrany mandát náhradníka člena Akademického senátu Univerzity obrany nezískal nikdo.

Na zdárném průběhu voleb do Akademického senátu Univerzity obrany měla svůj podíl také skutečnost, že žádný z členů akademické obce nemusel využít svého práva podat předsedovi koordinační volební komise písemnou stížnost ve smyslu ustanovení čl. 5 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Univerzity obrany.

Ustavující zasedání nově zvoleného Akademického senátu Univerzity obrany svolal rektor na základě návrhu předsedy koordinační volební komise na den 5. dubna 2011 v 10.00 hodin na Klub Univerzity obrany v Brně, Šumavská 4. Hlavními body jednání ustavujícího zasedání Akademického senátu Univerzity obrany byly slavnostní složení předepsané slibu členy Akademického senátu Univerzity obrany za přítomnosti prorektora plk. prof. Ing. Bohuslava Příkryla, Ph.D., volba předsedy Akademického senátu Univerzity obrany a ostatních členů předsednictva Akademického senátu Univerzity obrany. V tajné volbě byl předsedou Akademického senátu Univerzity obrany znovu zvolen plk. prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc., z Fakulty vojenského zdravotnictví, ve veřejné volbě pak dalšími členy předsednictva doc. Ing. Stanislav Beer, CSc., (zároveň jako 1. místopředseda) z Fakulty vojenských technologií, Mgr. Ing. Radomír Saliger, Ph.D., (zároveň jako 2. místopředseda) z Fakulty ekonomiky a managementu, doc. PhDr. Hubert Hrdlička, CSc., z Centra jazykové přípravy a des. Jiřina Polcrová, studentka Fakulty vojenských technologií.

Na závěr bych chtěl jménem koordinační volební komise poděkovat všem členům volebních komisí v jednotlivých volebních obvodech, kteří se podíleli na přípravě a provedení voleb do Akademického senátu Univerzity obrany, za jejich odvedenou práci a nově zvoleným členům Akademického senátu Univerzity obrany popřát hodně úspěchů v jejich odpovědné činnosti.

Miloslav Havlín
předseda koordinační volební komise

Březnové zasedání Akademického senátu UO

Poslední zasedání Akademického senátu Univerzity obrany v akademickém roce 2010/2011 ve starém složení se konalo dne 17. března 2011 na Fakultě vojenského zdravotnictví v Hradci Králové. Jako hosté se zúčastnili rektor-velitel UO prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., předseda AS FVZ doc. MUDr. Pavel Boštík, Ph.D., a místopředseda AS FEM Ing. Petr Němec, Ph.D.

Jednání zahájil předseda Akademického senátu UO plk. prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc., který přivítal hosty a přednesl návrh na určité změny v programu jednání. Dále podal informaci o jednání předsednictva ze dne 9. března 2011.

Poté rektor-velitel prof. Urban ve svém vystoupení přednesl informaci o aktuálním dění na UO. Mimo jiné se v něm zmínil: „Pro management Univerzity obrany je v současné době důležité vést neustálý dialog s pracovní skupinou, která zodpovídá za tvorbu 7. kapitoly Bílé knihy obrany. Bílá kniha by měla být hotova koncem března 2011. Pod vedením prorektora pro rozvoj plukovníka Příkryla je současně připravována Šedá kniha. Půjde o podrobnější a konkrétnější dokument, než je Bílá kniha. Cílem vytvoření Šedé knihy je detailněji rozpracovat úkoly pro UO v oblasti vzdělávání a přípravy personálu.

Management školy vede diskusi s velením armády o tom, jak má vypadat profil absolventa UO. Svoji představu prezentoval zástupce náčelníka Generálního štábu AČR-ředitel Společného operačního centra MO brig. gen. Aleš Opata, který poukazuje na potřebu zvýšení manažerských schopností u našich studentů. Nyní jde o to, jak bude UO schopna implementovat více praktických bloků během studia a posílit vojenský charakter působení studentů na Univerzitě obrany. Výsledkem vyjednávání s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy bylo mimo jiné uznání požadavku Univerzity obrany na finanční podporu civilních studentů. V tomto roce obdrží Univerzita obrany přibližně 26 mil. Kč.“

Během diskuse na toto téma jsem se zeptala pana rektora, co konkrétního si my – studenti, máme představit pod výrazem „větší praktičnost studia“? Pan rektor odpověděl: „Požadavkem je snížit technokratický přístup k přípravě. Byla provedena revize přípravy studenta Univerzity obrany ještě před jeho vstupem na naši školu. Výcvik na Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov bude navazovat na teoretické znalosti, které student získá na Univerzitě obrany. Vytvoří se tak provázanost teorie a praxe. Do systému přípravy bude zařazen blok humanitních předmětů, který bude u studentů rozvíjet především vojenské osobnostní kvality. Studenti budou během studia zařazováni do celodenních služeb a budou rotovat v jednotlivých velitelských funkcích (velitel čety, velitel družstva), aby se naučili zvládat základní velitelské činnosti. Během studia budou pro studenty organizována setkání s odborníky z praxe a aktivity

spojené s poznáváním historie. Stáže studentů by se měly uskutečňovat u vojenských útvarů a zařízení tam, kam studenti po ukončení studia na Univerzitě obrany skutečně nastoupí. Za vlastní odbornou přípravu studentů budou zodpovídat konkrétní katedry, které příslušný studijní obor garantují.

Blok humanitních předmětů pro studenty FVZ vytvářen nebude, ale vojenský profil studenta FVZ bude posilován stejnými metodami a prostředky, jako u studentů zbývajících dvou fakult. Za posílení vojenského charakteru přípravy studentů zodpovídá děkan. Úkolem děkana je zabezpečit implementaci jednotlivých aktivit prohlubujících praktické dovednosti do systému přípravy a vzdělávání studentů.“

Poté předseda Akademického senátu UO poděkoval rektoru prof. Urbanovi za zodpovězení dotazů a přistoupil k projednávání dalšího bodu programu. O slovo se znovu přihlásil rektor-velitel prof. Urban, který všem senátorům při příležitosti posledního zasedání AS UO v tomto složení poděkoval za jejich spolupráci s managementem Univerzity obrany během svého funkčního období. Ve svém vystoupení zdůraznil význam Akademického senátu UO. Jako projev poděkování za odvedenou práci předal předsedovi AS UO plk. Jiřímu Kassovi pamětní list. Následně předseda AS UO předal všem přítomným senátorům pamětní list a tajemnici AS UO Mgr. Ďurišové list děkovaný.

Schválené dokumenty mohou zájemci nalézt na internetových stránkách Univerzity obrany.

**Text a foto: des. Jiřina Polcrová
členka předsednictva AS UO**



Co studenty nejvíce trápí?



V současné době jsou čím dál častěji diskutovány otázky o další existenci Univerzity obrany. Změny, které se chystají a které jsme v minulých měsících zaznamenali, se budou týkat především studentů. Nejen s tímto tématem se začínají množit stížnosti a nespokojenost z řad studentů, což vede k zakládání příspěvků na diskusním fóru studijního portálu naší školy. Jako členka předsednictva AS UO, a tedy zástupkyně všech studentů, jsem požádala prorektora pro studijní a pedagogickou činnost profesora RNDr. Zdeňka Zemánka, CSc., aby odpověděl na některé otázky.

Jaké změny čekají budoucí uchazeče – studenty?

Změny, ke kterým bych chtěl obrátit vaši pozornost, se týkají základního dokumentu pro výuku, který je právně závazný jak pro učitele, tak i pro studenty, tzn. Studijního a zkušebního řádu Univerzity obrany. Tento vnitřní předpis je na naší škole platný od akademického roku 2009/2010. Při jeho tvorbě a schvalování jsem, jako prorektor pro studijní a pedagogickou činnost, formuloval jeden zásadní požadavek, který měl změnit situaci, jež do té doby byla pro studijní oblast na škole typická. Chtěl jsem, abychom snížili administrativní náročnost průběhu studia a současně vytvořili i liberálnější prostředí pro učitele a studenty, které by odpovídalo trendům v oblasti vysokého školství, jak je můžeme vidět na jiných vysokých školách v České republice i v zahraničí. Vytvoření těchto změněných podmínek předpokládá, že jak učitel, tak i student, získá sice větší prostor pro své samostatné rozhodování a konání, který však bude vykoupěn daleko větší osobní odpovědností za výsledky své práce. Zkušenosti z toho, co tato změna se životem školy v oblasti výuky udělala, máme zatím jenom rok a půl staré. Přesto si dovoluji, na základě analýz chování našich studentů u semestrálních zkoušek v posledních čtyřech letech (viz graf) konstatovat, že studentům i učitelům se daří s těmito změněnými podmínkami vyrovnávat, a co je podstatné, že díky tomu se nám začíná dařit udržet i více studentů na škole, než tomu bylo v předchozích letech.

Jak zúročujete tyto získané zkušenosti?

Získané zkušenosti zúročujeme v postupné precizaci tohoto vnitřního předpisu. To pak pan rektor, na základě našich kolektivních

poznatků, navrhuje Akademickému senátu školy jeho případnou novelizaci. Jedna z těchto novelizací se týkala toho, že původně student musel mít splněné zápočtové požadavky a zkoušky ze zimního semestru nejpozději do konce následujícího letního semestru. Nyní musí tuto povinnost splnit do začátku zkušebního období letního semestru. Omezení nastalo z důvodu čerpání dovolené v červenci a výcvikového kurzu studentů v srpnu. Fakticky se totiž jedná o období, kdy možnost skládání zápočtů a zkoušek je pouze formální, ale ve skutečnosti nerealizovatelná.

Jak to bude s kredity?

V posledním období byl na úrovni děkanů fakult a rektora školy obsáhle diskutován návrh děkana Fakulty ekonomiky a managementu, aby se minimální počet kreditů, nutný pro možné pokračování studia po zkušebním období, zvýšil z 60 procent na 80 procent. Analyzoval jsem tuto situaci a na konkrétním chování studentů panu rektorovi doložil, že tato změna není nutná. Byla to však pro mne jedna ze situací, kdy bych docela uvítal možnost mít zpětnou vazbu od studentů, jak oni na takový návrh pohlíží a co si myslí. Je to jedna z rolí, kterou bych očekával, že si budou plnit především studenti-senátoři a mrzí mne, že tomu tak zatím není. Osobně se stále přikláním k tomu, ať je student co nejvíce odpovědný za výsledky své práce, ale na straně druhé, ať má co největší prostor pro své rozhodování a chování. Výsledkem těchto diskusí bylo nakonec to, že pan rektor předložil do Akademického senátu Univerzity obrany návrh na novelizaci studijního a zkušebního řádu, která spočívá zhruba v tom, že student získá možnost, v případech hodných zvláštního zřetele, požádat cestou děkana fakulty pana rektora o posunutí doby krajní-

ho termínu plnění studijních povinností za předcházející semestr až do konce následujícího semestru. Předpokládám, že tato změna začne platit od nového akademického roku 2011/2012.

Chystají se ještě nějaké změny?

Další změna, o které se vede diskuse, a předpokládám, že postupně se začne dotýkat vás studentů, se týká struktury studijních programů a předmětů, které jsou v jejich rámci vyučovány. Pokud začnete počítat kolik předmětů je součástí konkrétního studijního programu, tak dojdete ke stovkám předmětů. To ve svém důsledku znamená, že v databázi předmětů vyučovaných na naší škole jde o tisíce předmětů. Z toho statisticky nutně plyne, že co učitel, to originální předmět a ne jeden. Studenti se pochopitelně často ptají, proč zrovna oni se musí učit z jejich pohledu nepotřebné předměty. Tato otázka by byla na samostatnou diskusi. Myslím si, že by bylo ze strany studentské části akademické obce školy relevantní, vést diskuse na toto téma s příslušným děkanem fakulty a vedoucími kateder. Jsou tady totiž jistá pravidla, která musí akceptovat tvůrce každého studijního programu, aby vůbec měl šanci, že získá akreditaci. Např. každý student v konkrétním studijním programu má mít nějaký společný studijní základ. Na straně druhé, zřizovatel naší školy – resort – očekává, že po ukončení studia budou studenti kvalifikováni ve věcech, které potřebují pro svoji profesi. V připravované Bílé knize o obraně se hovoří o tzv. humanizaci stávajících studijních programů. Explicitně se zde vyjmenovávají názvy předmětů, které student bude muset absolvovat a problematiku znát. To všechno jsou záležitosti, které byste jako studenti mohli a měli vědět, protože pak lépe budete schopni pochopit, proč vaše

studium se skládá právě z těch předmětů a ne jiných. V současnosti už se na jednotlivých fakultách začíná na této problematice pracovat a já věřím, že se i brzo stane součástí nových plánů.

Studenti se potýkají s problémem pozdního příchodu na výuku, poněvadž musí dojíždět na několik míst v Brně. A také s tím, že rozvrh je každý den jiný. Proč je výuka takto naplánována?

Každý student, který je zapsaný ke studiu na konkrétní fakultě školy, má vytvořené takové podmínky ke studiu, jaké mu stanoví jeho fakulta. Tento fakt je nakonec jen aplikací vysokoškolského zákona v praxi, kde je zdůrazněno, že za realizaci výuky plně odpovídá ten, kdo má přidělenou akreditaci k jejímu provádění. Rovněž z logiky věci je zřejmé, že pravomoci a rozhodovací kompetence by měly být tam, kde je delegována odpovědnost. V případě rozvrhu výuky to znamená, že tuto si doposud plánuje každá fakulta samostatně, respektive studijní oddělení na každé fakultě. Za 7 let existence Univerzity obrany vše dospělo do takové situace, jakou ji dnes studenti vnímají a zažívají každý den. Proto pan rektor, se souhlasem děkanů fakult rozhodl, že od příštího akademického roku se bude rozvrh pro FEM a FVT připravovat centrálně, na rektorátu. Jinými slovy řečeno, od příštího akademického roku bude mít odpovědnost za plánování rozvrhu výuky na těchto dvou fakultách prorektor pro studijní a pedagogickou činnost. Mým záměrem je dosáhnout v prvé řadě toho, aby se tento rozvrh stal pro studenta rozvrhem pravidelným. V tomto směru jsem již vydal pokyny svým podřízeným na studijním oddělení školy. Jak se nám s tímto úkolem podaří vypořádat, budete mít možnost již brzy posoudit. Současně ale musím konstatovat, že tato změna rozhodně nevyřeší problém dojíždění studentů za výukou po celém Brně. Dislokace pracovišť školy na území města Brna není dobrá. Vyřešit tuto roztříštěnost vyžaduje mít prostředky na investice, které by dovolily postavit nové objekty, v nichž by bylo možné roztříštěná pracoviště umístit. V tomto směru proto mohu pouze slíbit, že se při vytváření rozvrhu výuky budeme snažit soustředit i na to, ve které lokalitě se konkrétní výuka pro studenta odehrává a kde bude probíhat jeho následující vyučovací hodina.

Co říkáte na současný počet studentů na Univerzitě obrany?

V současné době je na univerzitě obrany asi 2000 studentů, což je nejvíce za dobu existence naší školy. Resort zpracovává každoročně „objednávku“, kolik studentů můžeme přijmout. Každá fakulta si poté určuje pravidla a podmínky svého přijímacího řízení.

Pokud se ptáte, proč tolik studentů od nás odchází, důvodů může být celá řada. Mnozí studenti nejsou jednoznačně rozhodnutí, co od studia očekávají, mnozí i tápou, na kterou fakultu se přihlásit. Nastal zde i případ, že uchazeč vyzkoušel všechny tři fakulty. V posledních dvou letech se významně projevuje i

fakt, že v tomto období je Univerzita obrany jediným rekrutačním zdrojem pro vstup do Armády České republiky. S ohledem na tuto skutečnost se objevuje řada studentů, kteří úspěšně projdou přijímacím řízením, ale fakticky studovat nechtějí. V průběhu prvního či druhého semestru studium ukončí a přejdou do struktur Armády České republiky, čímž naplní svůj původní záměr. Úspěšně čelit tomuto trendu není v možnostech Univerzity obrany. Toto si vyžaduje systémovou změnu na úrovni resortu, kterou se management školy snaží prosadit.

Jsou i další důvody?

Dalším důvodem, proč studenti odchází, je neúspěšnost u semestrálních zkoušek. Často se setkávám s tím, že studenti se obávají chodit na případné konzultace. Tímto bych chtěl vyzvat všechny naše studenty, aby se nebáli oslovit pedagogy. Škola je zde pro studenty, rozhodně ne naopak. Často se vedou diskuse, co se udělalo špatně. Zapomíná se na to, že školu dělají studenti, studenti nedokáží plně využívat možnosti, které jim dává zákon o vysokých školách a vnitřní předpisy Univerzity obrany. Po celou dobu, co působím ve funkci prorektora, vyzývám studenty a jejich zástupce v Akademickém senátu UO a senátech jednotlivých fakult, k přímé diskusi na tato témata. Je mi líto, že komora studentů senátorů nedokáže dosud koordinovaně a cílevědomě pracovat tímto směrem. Přál bych si, aby už konečně studenti pochopili, že v Akademickém senátu Univerzity obrany, či senátech fakult, mají právo a povinnost otevírat témata o studiu.

Jak pohlížíte na diskusi na studijním portále Univerzity obrany?

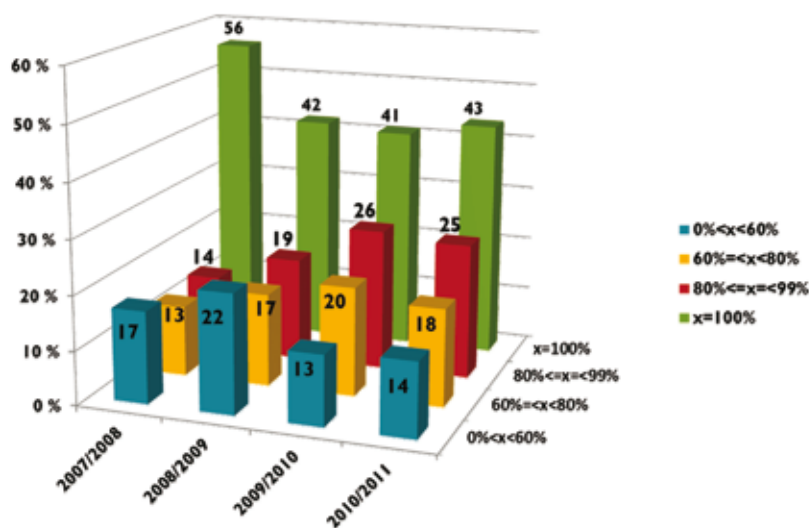
Každý ví, že na jakékoli škole byly, jsou a budou problémy. A ty se často na diskusi řeší, což považuji za užitečné. V těchto případech diskuse ukáže na něco, co má jakési racionální jádro a co se dozvíte jen tady. Např. nedávno studenti řešili, jak je to s pokusy u opakování zkoušky. Odpověděl jsem zde na takovýto dotaz, že studentům zůstanou i po zkuškovém období všechny tři pokusy na zkoušku, pokud naplní podmínky uvedené ve studijním a zkušebním řádu školy. Poté záleží jen na tom, jak se s daným pedagogem domluví. Myslím si, že diskuse na studijním portále je důležitá. Studenti mají právo vyjádřit se k určitému problému a vlastně neexistuje snad žádný jiný prostředek, jak by se studenti mohli veřejně dotazovat a přitom nemuseli mít pocit, že se to obrátí proti konkrétním jednotlivcům, kteří tento problém pojmenují.

Co byste popřál studentům?

„Samozřejmě ať se jim daří a ať se jim podaří, co chtějí. Mrzí mě, že sem na Univerzitu obrany přijdou i takoví, kteří vstoupí do studia a nejsou ochotni vynaložit maximum pro to, aby zkoušky a zápočty zvládli. Nejen v rámci studia, ale i v životě by měl člověk dotáhnout do konce, to co začal, jinak jde o velký hazard s vlastním časem a potažmo i životem. Přál bych si, aby právě zde došlo v tomto smyslu k výraznému obratu v chování řady našich studentů. Ano, někdy není jiné řešení. Ale to jsou věci výjimečné. V každém z nás je přece dost energie dosáhnout toho, co jsme si předsevzali. Považuji za tristní hodit třeba 3 roky práce a života za hlavu bez jakéhokoliv výsledku.“

**Ptala se: des. Jiřina Polcrová
Foto: archiv UO**

Analýza výsledků semestrálních zkoušek všech studentů UO po zkuškovém období ZS v posledních čtyřech akademických rocích



Univerzita obrany na mezinárodním semináři v Paříži



Ve dnech 16. až 24. března 2011 proběhl v Paříži už 11. ročník Mezinárodního armádního semináře vojenských vysokých škol – SIGEM (Séminaire Interarmées des Grandes Écoles Militaires). Setkalo se na něm více než pět set studentů, důstojníků – čekatelů, z jedenácti různých francouzských vysokých škol a dalších čtyřicet pět studentů ze zahraničí. V zastoupení zde bylo Tunisko, Belgie, Polsko, Španělsko, Jihoafrická republika, Itálie, Anglie a Německo. Česko reprezentovala Univerzita obrany, která se zúčastnila poprvé, bohužel jen vysláním jednoho studenta.

Během patnácti dnů se studenti potkávali v hlavním centru vojenské akademie v Paříži v blízkosti Eiffelovy věže, kde společně objevovali a diskutovali o tématech „Velení dnešní doby“. Tyto aktivity probíhaly ve formě konferencí, skupinových prací, otázek – odpovědí a také velmi zajímavých výletů do vojenských základen, senátu nebo národního shromáždění (dolní komora parlamentu).

V průběhu semináře měli studenti možnost potkat významné osoby z oblasti obrany i průmyslu pro vyzbrojování, stejně jako vedoucí významných podniků spolupracujících s ministerstvem obrany. Za zmínku stojí bezpochyby setkání s francouzským ministrem obrany M. A. Juppé, generálem Bruno de Saint Salvy a admirálem Gilbert Riban, kteří se podíleli na organizaci SIGEM.

Zajímavým zpestřením semináře byla provázanost se studenty žurnalistiky, kteří pro každý den připravovali aktuální novinky z dění v Libyi, o průběhu semináře i běžné výuky studentů. Jejich vyslání byla doplněna

rozhovory s účastníky, vtipnými okamžiky z konferencí i dokumentací zábavy ve volném čase. Akceschopnost žurnalistů byla dokonalá, proto sklízela úspěchy při každém vstupu.

Pro přiblížení nejzajímavějších okamžiků programu bych se chtěla zmínit o návštěvě vojenské základny Satory nedaleko Versailles, kde proběhly statické ukázky francouzského vojenského materiálu z oblasti námořnictva, medicíny, kriminologie, viktimologie, samozřejmě pozemního vojska i moderních komunikačních technologií. Dynamickou ukázkou se zde pochlubila francouzská gendarmerie (česky četnictvo, srovnatelné se speciálními zásahovými jednotkami pod záštitou armády), která předvedla postup při vysvobození rukojmích z budovy a převzetí kontroly nad rozbouřenou demonstrací. Pro představu dynamičnosti uvádím čtyři zničená auta výbušninami, použití deseti obrněných vozidel pro jejich odklizení z cesty a okolo sto osob v roli destruujících.

Stejně zajímavý byl výlet na leteckou zá-

kladnu do Orléans, kde byla podrobně představena vzdušná technika zahrnující starší i moderní typy útočných letadel, stíhaček, helikoptér, průzkumných a pozorovacích letadel s četnou radarovou technikou a v neposlední řadě i letadel nákladních a výsadkových. Dynamická ukázka zde proběhla vzletem většiny zmíněných strojů, jejich přelety a triky nad základnou.

Cílem letošního mezinárodního semináře bylo připravit budoucí vojenské důstojníky na zodpovědnost jejich budoucí profese a blíže je seznámit s operačním prostředím armády, kde se budou pohybovat.

Tyto cíle byly z mého pohledu naplněny, proto hodnotím seminář jako kvalitní. Přířinsem pro mě bylo získání všestranného pohledu na francouzskou obranu, která z hlediska řízení funguje odlišně než česká, už jen proto, že armádu nemají jednu, ale rovnou čtyři.

Text: des. Adéla Adámková
Foto: DICoD

Seminář na téma „Rozvoj operačního umění“

Dne 24. února 2011 proběhl na Univerzitě obrany odborný seminář na téma „Rozvoj operačního umění“. Tento seminář připravila Odborná sekce operačního umění a taktiky Rady resortu Ministerstva obrany pro výzkum, experimentální vývoj a inovace.



Záštitu nad odborným seminářem převzal 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR brigádní generál Ing. Miroslav Žižka. Semináře se účastnili zástupci všech organizací celků Generálního štábu, operačních velitelství a brigád.

Na odborném semináři padla řada myšlenek a námětů, kterým směrem by se měl ubírat rozvoj operačního umění v rámci AČR a jaké podmínky v tomto směru existují a které by měly být do budoucna vytvořeny. V současnosti nebyla dané oblasti v AČR věnována odpovídající pozornost. Rozvoj vojenského umění, jehož součástí je i operační umění, je nutné řešit systematicky. Rozvoji vojenského umění je věnována velká pozornost jak v jed-

notlivých partnerských zemích, tak v Severoatlantické alianci.

Jedním z úkolů, který stojí před AČR a Odbornou sekcí operačního umění a taktiky, je zabývat se otázkou zvýšení podílu a efektivity projektů obranného výzkumu, vzdělávání a výcviku vojáků a štábů v oblasti vojenského umění a specificky operačního umění. Dalšími úkoly je implementace nových poznatků v této oblasti do programů vzdělávání, odborné přípravy, kariérových kurzů a také do výcviku štábů a hledání možností, jak nové poznatky a zkušenosti efektivně šířit a zpřístupnit v rámci AČR.

Text: Ing. Pavel Zůna, MSS.
Foto: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

The meanest man in the world

Choose one of the options A, B, C, or D, which best suits the text.

A rich man from a country in the Middle East died and in his will he left all his possessions to his son. But only on ___1___ that he would give 1000 pounds to the meanest man he could find.

The son knew of a man who he thought could be the meanest person in the world. It was the mayor of the village. He ___2___ him the money.

„But I can't take your 1000 pounds," said the mayor. „I never knew your father. There was no reason why he should leave me the money.“

„It's yours, all right," ___3___ the son.

„I could take it for a fictitious ___4___," said the mayor.

Then he thought for ___5___ while and said:

„I ___6___ sell you all the snow in the courtyard for 1000 pounds.“

The young man agreed. He didn't ___7___ the snow, he only wanted to fulfil his father's will and give the money to the meanest person. Next day he was arrested and taken before the mayor. The mayor was very ___8___ and ordered him to remove his snow off the courtyard at once. But the young man couldn't do this thing ___9___, so the mayor fined him 200 pounds for disobedience.

„___10___ least," the young man said sadly when he left the court, „father's 1000 pounds went to the right man.“

| | A | B | C | D |
|----|----------------|----------------|--------------|----------------|
| 1 | situation | fact | condition | requirement |
| 2 | offered | spent | borrowed | lent |
| 3 | explained | assisted | complained | insisted |
| 4 | transportation | operation | transaction | organization |
| 5 | long | a little | short | a few |
| 6 | must | want | can | should |
| 7 | care for | cared about | care of | cared for |
| 8 | sad | angry | nice | happy |
| 9 | very quick | enough quickly | rather quick | quickly enough |
| 10 | In | At | On | For |



Key:
1C, 2A, 3D, 4C, 5B, 6C, 7A, 8B, 9D, 10B

Making Fun of Teachers!

Choose the answers from the box to complete the jokes.

1 Teacher: Did your sister help you with your homework?
Student: No,

2 Teacher: George, name two pronouns in English.

George:

Teacher: Excellent! Well done.

3 Teacher: Elena, how do you spell "wrong"?

Elena: R O N G.

Teacher:

Elena: That's what you asked for, wasn't it?

4 Teacher: Klaus, can you tell me what the plural of "baby" is?

Klaus:

5 Teacher: Irma, what is the most popular answer to questions asked by teachers?

Irma:

Teacher: Correct.

6 Teacher: (talking on the telephone) ... So Gordon can't come to school because he has a cold. Who am I speaking to?

Voice:

7 Teacher: First there was the Ice Age, then the Stone Age. Paul, what came next?

Paul:

8 Teacher: Laura. Say something beginning with the letter "I".

Laura: I is ...

Teacher: No. No. No. You must say "I am".

Laura: Okay then.

9 Teacher: If you add 376 and 478, and divide the answer by 14, what do we get?

Student:

- A That's wrong.
- B I don't know.
- C I am the ninth letter of the alphabet.
- D The sausage?
- E The wrong answer.
- F Twins?
- G She did all of it.
- H Who, me?
- I This is my father.

Key:
1G, 2H, 3A, 4E, 5B, 6I, 7D, 8C, 9E

Prípravila skupina AJ, CJP

Centrum tělesné výchovy a sportu se představuje

Centrum tělesné výchovy a sportu s radostí využilo možnosti prezentace některých svých aktivit v Listech Univerzity obrany. Zaměřili jsme se na představení některých novinek a nabízíme také pohled studentů na některé sportovní aktivity.

Bezesporu velmi významnou změnou v celém systému tělesné výchovy v armádě je novelizace dnes již zcela nepoužitelného předpisu Těl-1-1 a vydání Normativního výnosu MO „Služební tělesná výchova v resortu Ministerstva obrany“, který nabyl účinnosti před několika dny. Zcela určitě budou všechny vojáky nejen na Univerzitě obrany zajímat kapi-

toly týkající se výročního přezkoušení. Tomuto přezkoušení se věnuje samostatný článek.

Neustále se rozšiřuje nabídka aktivit k provádění pohybových volnočasových aktivit. V tomto směru bychom neměli být pozadu, a tak se v rámci možnosti snažíme nabízet nové aktivity studentům i zaměstnancům. V tomto čísle vám představíme dvě novinky, ve společnosti dosti akcelerující, které považujeme za osvědčené ve světě, perspektivní a vhodné minimálně k podívání a zamyslení. Je to chůze s holemi „nordic walking“ a univerzální posilovací prostředek TRX. Toto vybavení je k dispozici na Centru tělesné výchovy a sportu.

Využijí této možnosti k opětovnému apelu zejména na studenty. V nedaleké minulosti se na základě některých opatření několikrát rozvinula vcelku živá diskuse na studijním portále. Myslím si, že nebyla vždy seriózní. Za ochrannou clonou anonymity se mnohokrát objevovaly příspěvky ne hodné studenta vysoké školy. Takže ještě jednou – pokud kohokoliv trápí nějaký problém související s tělovýchovou, přijďte a dáme řeč. Vykřikování nepravd a urážek je velmi neférové.

**Text: plk. Mgr. Petr Hanák,
ředitel CTVS**

Výroční přezkoušení fyzické zdatnosti vojáků

Pro některé naprosto triviální záležitost. Pro jiné důvod k zamýšlení, jak se rychle, snadno a pokud možno bezbolestně dostat do potřebné formy i za cenu několika „intenzivních turbo-tréninků“ zařazených do velmi nabitého osobního programu.

Jiní hledají termín k návštěvě lékaře. Každopádně výroční přezkoušení fyzické zdatnosti vojáků opět klepe na dveře, a v letošním roce proběhne podle změněných „not“.

I nadále platí, že je organizováno v měsících květen a červen, pokud se voják z objektivních důvodů nemůže zúčastnit (zranění, dlouhodobá nepřítomnost) nebo nesplní-li

stanovené normy, může mu být povoleno v náhradním termínu v září. Přezkoušení se uzavírá k 30. září. Nezměnily se disciplíny a jejich provádění, včetně možného výběru jednoho silového a jednoho vytrvalostního testu. Zůstalo zachováno také rozdělení do věkových kategorií a rozdělení dle pohlaví. Významně se však mění způsob hodnocení. Výkony se nehodnotí bodovým systémem, ale opět se vrací model známek. Došlo také ke zpřísnění norem. K těmto změnám došlo z důvodu objektivizace aktuálního stavu kondice vojáků. V minulosti dosažené výsledky neukazovaly reálný stav fyzické zdatnosti (v loňském roce bylo ze všech přezkoušených vojáků AČR hodnoceno nejlepší známkou 60 % přezkoušených). Normy mnoho vojáků nenutily k soustavnějšímu tréninku a přípravě a možnost „nahnání bodů“ zejména plaváním nebo visem na hrazdě, také výrazně zkreslovala celkové hodnocení.



Z výše uvedeného vyplývá:

- Ty, kteří se udržují v kondici nějakou formou pohybu celoročně, by zvýšení norem nemělo ohrozit.
- Ti, kteří spoléhali na svoji silnou disciplínu a konstelaci dobré nálady přezkušujícího, s potřebnou dávkou štěstí při disciplíně slabší, už asi budou mít trochu problém a měli by se začít hýbat, Ale hýbat se systémově a minimálně měsíc 3 – 4x týdně v závislosti na aktuálním stavu osobní kondice.
- Osobní komfort při sportu zvyšuje také správná volba oblečení a zejména obutí. Investice do kvalitních sportovních bot by měla být součástí přípravy k vrcholným výkonům i při výročním přezkoušení.
- Nabídka konzultací a sestavení tréninkových plánů Centrem tělesné výchovy je trvalá.
- Podrobný popis a normy jsou vyvěšeny na Služebním portále UO, byly rozeslány na všechna pracoviště a jsou samozřejmě k dispozici u tělocvikářů.
- Návštěva lékaře by měla být až tou poslední variantou jak přistoupit k absolvování (neabsolvování) přezkoušení.

Přeji všem, aby dobrá nálada způsobená vyplavením endorfinu (hormonu dobré nálady) vlivem intenzivního tréninku se vám tak zalíbila, že se období trénování rozšíří z jednoho měsíce před přezkoušením na celý rok.

**Text: plk. Mgr. Petr Hanák,
ředitel CTVS**

Ilustrační foto: Mgr. Zdeňka Dubová



Kroužky na Univerzitě obrany

Pokud vám přijdou odpoledne na univerzitě dlouhé, zkuste nějaký kroužek, který nabízí Centrum tělesné výchovy a sportu. Tento semestr je poprvé v nabídce i kroužek jachtingu, ale i řada dalších.

Military pentatlon neboli vojenský pětiboj se skládá z disciplín jako je hod granátem na cíl a do dálky, půl kilometru dlouhá překážková dráha, střelba z velkorážné pušky na 200 metrů, plavání přes překážky a běh na 8 kilometrů (muži) nebo 4 kilometry (ženy). Pokud byste se tomuto fyzicky náročnému sportu chtěli věnovat, tak vás čeká trénink v úterý od 19.30 do 21.00 hod. v tělocvičně Staňkova, kde budete trénovat jak kondici, tak i techniku zvládnutí disciplín, navíc částí přípravy je i zimní a letní soustředění.

Kdo tráví svůj čas raději v cyklistickém dresu, může zkusit **cyklistické výlety** organizované každou středu od 16.00 hod., kdy se zájemci setkají ve vestibulu CTVS.

Zájemcům o vytrvalostní disciplíny se jistě třetí do noty **atletika** se zaměřením na dlouhé tratě. Jejím cílem je příprava a účast na atletických závodech, ať už v civilních soutěžích, tak i v rámci soutěží armády.

Někoho mohou více bavit míčové hry, ty by mohl zajímat **kroužek basketbalu**, který se koná každé úterý (19.30–21.00 hod.) a středu (18.00–19.30 hod.) v tělocvičně Chodská.

Dalším z nabídky míčových sportů je **futsal**. Jeho zájemci se mohou potkat v pondělí a ve středu od 18.00 do 19.30 hod. v hale na ulici Staňkova. Každou druhou středu je termín



vyhrazený pro futsal žen. Kroužek je zaměřen na přípravu družstev na jednotlivé přebory jak v rámci resortu MO, tak i mimo resort.

K zajímavým sportům patří **florbal**. Kdo má sálovou obuv a florbalovou hokejku může si ho zahrát každé úterý od 18.00–19.30 hod. v tělocvičně Staňkova. Ten, komu to půjde, se může stát členem reprezentace UO ve sportovních soutěžích (sportovní dny, otevřené přebory AČR, akademické přebory).

Populárním kroužkem, který se koná dvakrát týdně od 18.00 do 19.30 hod. v tělocvičně Chodská, je **MUSADO MCS**. Účastnit se ho mohou studenti UO, vojáci z povolání, členové Policie ČR a aktivních záloh AČR. Cílem je výcvik boje zblízka na bázi technik MUSADO MCS, I., II. a III. stupeň AČR, příprava na páskování v rámci World Musado Association a příprava instruktorů I. a II. stupně AČR. Jediné vybavení, na které nesmíte zapomenout jsou maskáče.

Pouze 4 měsíce trvající je kroužek **sportovního potápění**. Podmínkou absolvování kurzu je v prvé řadě lékařské vyšetření. Bez čeho se dále neobejdete jsou vlastní potápěčské brýle, šnorchl a ploutve. Zbytek vybavení je možné si zapůjčit. Kroužek se nezvykle zahajuje v únoru a končí v květnu. Toto načasování je limitováno především nároky na počasí v ročním období, protože po zvládnutí základní bazénové přípravy následuje potápění ve volné vodě. Pokud je ze strany studentů zájem, je organizováno letní potápění v moři. Účastníci, kteří splnili všechny požadavky, mohou vykonat zkoušky a získat osvědčení potápěče P* ve výcvikovém systému CMAS.

Ten, kdo zvládá základy **volejbalu**, by si mohl přijít na své vždy v úterý a ve čtvrtek od

18.00 do 19.00 hod. Cílem tohoto kroužku je zdokonalení úrovně herních činností a příprava reprezentačního družstva UO na přebory AČR a Akademické hry ČR.

Staronovým sportovním kroužkem je **jachting**. Ten má svou tradici již od 50. let, ale z důvodu rozšíření sinic na Brněnské přehradě a reorganizace UO upadal. Nyní je ale zájem ho znovu oživit. Kroužek disponuje třemi loděmi pro rekreační účely, třemi loděmi pro závodní účely a pro doplňkové vyžití jsou k dispozici dvě kanoe. Členem kroužku se může stát kterýkoliv příslušník univerzity. K tomuto sportu lze využívat areál loděnice, zmíněný lodní park, plovoucí mola. V případě jachtařských zkušeností je možnost závodit v rámci soutěží Českého svazu jachtingu. V loděnici jsou k dispozici skříňky na uložení osobních věcí. Obvyklou potřebou jachtaře je nepromokavý jachtařský oblek, který si každý zájemce musí zajistit sám.

Kdo se nebojí výšek, ten může pondělní a čtvrteční odpoledne vyplnit **vojenským a sportovním lezením** v tělocvičně Staňkova. Náplní sportovního lezení je od 16.00 do 17.30 hod. kondiční trénink na základě individuálních tréninkových plánů a trénink dovedností v oblasti horolezectví. Zájemci se mohou stát členy horolezeckého oddílu UO a v rámci tohoto oddílu se účastnit různých horolezeckých akcí doma i v zahraničí.

Vojenské lezení je odlišné od nácvičky specifických vojenských dovedností a je zde možnost získat licenci cvičitele či instruktora pro vedení výcviku ve speciální tělesné přípravě, následuje po sportovním lezení a trvá do 19 hodin.

**Text: des. Markéta Pilná
Foto: archiv UO**

Klub MUSADO MCS na Univerzitě obrany



Na světě existuje celá řada bojových umění, sportů a sebeobránných systémů. Je to dáno historickým vývojem, klimatickými podmínkami, sociálním prostředím a spoustou dalších skutečností, které vytvářely jejich identitu. Neustálá touha člověka porovnávat, inovovat či zlepšovat, stála u zrodu „moderních bojových systémů“, které odpovídají době a vývoji společnosti.

V dnešní době se používají jiné zbraně a taktické postupy, mění se výstroj a výzbroj vojáka. Armáda České republiky přijala do svých výcvikových programů systém boje zblízka na bázi technik MUSADO MCS – military combat systém. Tento systém boje zblízka je přístupný pouze pro armádu a policii a bezpečnostní složky. Není myšlen jako sport a nemá ani sportovní ambice. Snaží se připravit vojáky a policisty na případný útok ozbrojeného, či neozbrojeného protivníka a dokázat mu čelit ve výstroji a výzbroji. Výhodou je minimální materiální vybavení na výcvik, který může probíhat kdekoli a za každého počasí.

Součástí studijních programů na Univerzitě obrany je i výuka speciální tělesné přípravy, kde jednu část tělesné přípravy tvoří i boj zblízka, dále potom i jako volitelný předmět. V rámci volnočasových aktivit zde funguje i klub MUSADO MCS. Jeho náplní je pravidelný trénink boje zblízka nad rámec běžné výuky. Jeho členové se věnují nejen samotnému tréninku, ale prezentují Univerzitu obrany na různých akcích, jako jsou BUDOSHOW

– přehlídka bojových umění s mezinárodní účastí, Dny NATO, Gaudeamus, dny otevřených dveří a podobně.

Nedílnou součástí je i výchova dalších instruktorů boje zblízka, kteří mohou najít uplatnění i v profesním životě po opuštění univerzity k vojenským útvarům. Poptávka z některých útvarů AČR směrem k Univerzitě obrany je nejen v oblasti vzdělávání a jazykové přípravy, ale i osvědčení instruktora speciální tělesné přípravy. Náplní klubu není jen boj zblízka MUSADO MCS, ale spolupráce s domácími zahraničními subjekty. V uplynulém roce to bylo pořádání semináře boje zblízka s Raffi Livenem z Dánska, nebo seminář kick – boxu pro studenty UO ve spolupráci s klubem Arena kick box Brno.

Výhodou klubu je skutečnost, že jej navštěvují nejen studenti UO, ale i příslušníci Policie ČR a aktivních záloh. Velmi pozitivně vnímám i skutečnost, že na tréninky nepřicházejí jen úplní začátečníci, ale i velmi pokročilí studenti z jiných bojových sportů a systémů, kteří mohou náš trénink obohatit a posunout dál. Naším úkolem není dokazovat, že systém boje zblízka MUSADO MCS je nejlepší na světě. Chceme pouze vytvořit širokou a kvalitní základnu pro výcvik boje zblízka na profesionální úrovni, který bude reagovat na všechny změny a podněty v této oblasti.

Obrovskou devizou je zázemí tělocvičny školy na Chodské a nadstandardní materiální vybavení pro výcvik. V poslední době se podařilo zprovoznit i malou tělocvičnu na úpolové sporty v prostorech internátu Chodská na bázi boxerské tělocvičny s veškerým vybavením. Ta bude postupně sloužit k tréninku všem zájemcům o bojové sporty a umění v době jejich volna. Klub MUSADO MCS je otevřen všem zájemcům z řad studentů a zaměstnanců UO Brno a jedinou podmínkou je pravidelný trénink a chuť na sobě pracovat.

Text a foto: Mgr. Tomáš Novohradský



Průzkum v oblasti tělovýchovných aktivit u studentů prvních ročníků bakalářského (vojenského) studia na UO

V říjnu 2010 byl sestaven dotazník, jehož prostřednictvím bylo osloveno 266 studentů prvních ročníků bakalářského (vojenského) studia na Univerzitě obrany.

Tento dotazník obsahoval především otázky uzavřené (dichotomické, trichotomické), ale i otázky nabízející několik variant předem formulovaných možností odpovědi. Pouze jedna z otázek měla formu otevřenou, kdy měl dotazovaný možnost odpovědi podle svého vlastního uvážení.

Dotazy byly zaměřeny na zjištění názorů a postojů respondentů k oblasti tělesné výchovy. Z hlediska účelu byly otázky rozděleny do jednotlivých tematických okruhů tak, aby postihly základní sféru systému výuky tělesné výchovy a souvisejících aspektů v oblasti pohybových aktivit, vztahujících se k:

1. Realizaci TV na střední škole.
2. Osobním aktivitám v oblasti TV a sportu.
3. Celkovému pohybovému režimu.
4. Zdravotnímu stavu, životosprávě.

Výsledky průzkumu měly nastínit individuální postoje a potřeby budoucích frekventantů Univerzity obrany vztahujících se k tělesné výchově, ale dopomoci také k zobecnění názoru na současný stav obsahu a forem středoškolské tělesné výchovy. Otázky dotazníku byly koncipovány v souvislosti s jeho předpokládaným zaměřením na tyto osoby.

V tomto článku ve stručnosti dále uvádím alespoň některé, z hlediska tělovýchovného, nejpodstatnější negativní i pozitivní zřetele, jež vypluly z vyhodnocení dotazníku. Z výčtu všech odpovědí na otázku „Co bylo hlavní náplní TV během vašeho středoškolského studia?“ byly patrné diferenciace v poměru obsahu vyučovacích hodin tělesné výchovy. V průzkumu uvedlo 66 % respondentů jako hlavní činnost na hodinách tělesné výchovy sportovní hry, z čehož plyne, že pouhých 44 % objemu představují zbývající tělovýchovné činnosti (posilování, atletika, gymnastika a jiná cvičení). Avšak právě prostřednictvím těchto tělesných cvičení je v převážné míře dosahováno zvyšování tělesné výkonnosti. Jejich častější začleňování do tělovýchovného procesu vede rovněž k osvojování nezbytných pohybových dovedností (mimo herních).

Dále 85 % dotazovaných udávalo realizaci 2 hodin tělesné výchovy týdně. Podle názoru 80 % respondentů by tělesná výchova na střední škole měla být v rozvrhu 3 hodiny, a více než 3 hodiny týdně, což poukazuje na zřejmou potřebu převážně většiny studentů, zvýšit počet hodin tělesné výchovy ve výuce.



Jen 62 % dotazovaných uvedlo, že jejich denní pohybová aktivita je dostačující.

Pouhých 61 % odpovědí představovalo kladnou odezvu na dotaz „*Iste schop/schopna uplavat 300 m bez přerušení?*“ Podle průzkumu je 12 % z oslovených studentů kuřáky a 72 % příležitostnými kuřáky. K pozitivním poznáním patřilo zjištění, že mezi našimi respondenty bylo v minulosti (před nebo při studiu na střední škole) 74 % aktivních sportovců. V současnosti jich bohužel zůstalo už jen 27 %.

Samostatnou iniciativu ve vyhledávání aktivně náročnějších pohybových aktivit (běh, sport, hry, posilování, apod.) vyvíjí 94 % respondentů, s čímž souvisí i jejich 93 % zájem o vykonávání volnočasových aktivit v rámci některého z tělovýchovných kroužků při studiu na UO. Takové informace nás „tělcovkáře“ samozřejmě povzbuzují a motivují k ještě vyššímu a usilovnějšímu mimopracovnímu nasazení při vedení a organizování činnosti tělovýchovných kroužků.

Z širší selekce vyhodnocených odpovědí vyplývá, že současný systém středoškolské tělovýchovy postrádá jednotnou koncepci. Na středních školách existují rozdílné přístupy k výuce a vedení procesu tělesné výchovy studentů.

Nepříznivým trendem z hlediska zvyšování tělesné zdatnosti, se jeví i postupné odchylování tělovýchovy od výkonnostního zaměření k prožitkovým formám.

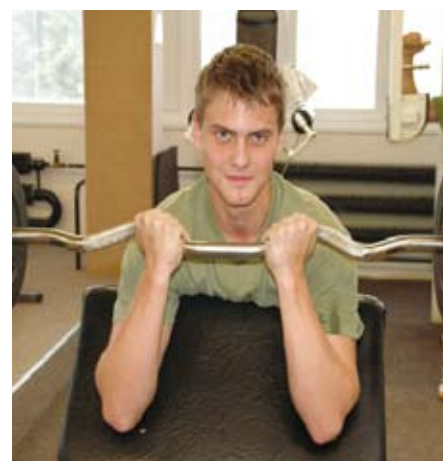
Tento článek neměl za úkol detailní rozbor jednotlivých otázek a získaných informací vyplývajících z vyhodnocení dotazníku. Snahou autora bylo především zainteresovat profesně

nezasvěceného čtenáře, a ve stručnosti poukázat na některé, zejména negativní, aspekty v oblasti tělovýchovy, jež mohou vést k ovlivnění úrovně tělesné výkonnosti našich potenciálních studentů – budoucích profesionálních vojáků.

Pro širší náhled na problematiku vojenské – školní tělovýchovy a získání uceleného souhrnu poznatků se jeví žádoucí opětovné provedení obdobného průzkumu s cílem oslovení ještě širšího spektra respondentů (vybrané skupiny osob podle zařazení).

Získané postřehy a názory lze do budoucího období využít jako přínosný zdroj informací při realizaci komplexní analýzy systému vojenské – školní tělesné výchovy na Univerzitě obrany, jež může vést i k případné produktivní optimalizaci tohoto systému.

Text: pplk. PhDr. Tomáš Černohorský, Ph.D.
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová



Záchranáři na sněhu

Na konci letošního února se skupina studentů Fakulty vojenského zdravotnictví oboru Vojenský zdravotnický záchranář zúčastnila kurzu vojenského lezení a přežití v zimních podmínkách. Kurz pořádaný CTVS byl zaměřen na základní techniky pohybu v zasněženém terénu, stejně jako na záchranu z těchto podmínek.

Díky velkému obsahu probírané látky byl tento kurz velmi intenzivní a vyžadoval od účastníků i organizačního týmu velké nasazení. Většina z nich měla již s vojenským lezením zkušenosti.

Už v pondělí se začalo zostra. Po úvodním briefingu se rychle „dofasovala“ potřebná výstroj a výzbroj a vyrazilo se ven. Nebyl čas se čimkoliv zdržovat. Počasí nám přálo a chtěli jsme využít zkušenosti instruktorů, co jen to půjde. Abychom v dalších dnech mohli pokračovat do obtížného terénu, bylo nejdříve třeba se naučit základy bezpečnosti v terénu a záchranu v rámci skupiny.

Po krátkém úvodu do problematiky jsme se rozdělili na 3 skupiny, a začali prakticky nacvičovat vyhledávání v lavině a následnou záchranu. První skupina nacvičovala práci s lavinovou sondou, včetně použití nejmodernějších sond s aktivním vyhledáváním a následné označení polohy. Vyhledávání probíhalo jak po jednotlivcích, tak i ve skupině, kde si každý mohl vyzkoušet práci vedoucího. Druhá skupina si vyzkoušela práci s lavinovým vyhledáváním. Proběhlo teoretické seznámení s funkcí, obsluhou a možnostmi systému, a pak už se skupina věnovala praktickému nácviku.

Členové třetí skupiny si mezitím zakusili pocity zasypaného v lavině. Po vyhrabání sněhového „hrobu“ byl dotyčný pohřben pod vrstvou sněhu, a pomocí komunikačního systému byl zjišťován jeho stav, aby mohl být v případě problému včas vykopán. Všichni si tak vyzkoušeli pocit absolutní tmy, chladu a znehybnění, který bez rychlé záchranu vede ve většině případů do osmnácti minut ke smrti. Toto cvičení zanechalo na účastnících silný dojem, a jistě zdůraznilo potřebu dobré prevence a znalosti záchraných postupů pro případ zasypaní. Přestože jsme měli relativní dostatek vzduchu a věděli jsme, že budeme včas zachráněni, nebylo to nic příjemného. Po nácviku na každém stanovišti se skupiny vystřídalaly a ve volném čase připravovaly simulované laviniště pro další část výcviku.

Díky dobrému vztahu mezi organizátory a Horskou službou ČR (nadále posilovanému v průběhu kurzu – viz. dále) jsme měli možnost vidět při práci specialistu na vyhle-

dávání v lavině. Profesionálně vycvičeného lavinového psa Arga. Přestože měl situaci na laviništi ztíženou přítomností mnoha pachů nezasypaných osob, dokázal ve velmi krátkém čase přesně lokalizovat a „vyštěkat“ figuranty, a doslova je i vytáhnout ze sněhového hrobu. Záchranář HS měl po ukázce připravenou krátkou přednášku obohacenou o mnoho postřehů z praxe.

Pomalou se začalo stmívat a byl tedy čas k návratu na chatu. Ne však na dlouho. Po chvilce na přípravu jídla, popřípadě dovybavení, pak následovalo noční cvičení. Rozdělení do tří skupin jsme měli za úkol lokalizovat dva zasypané, bezpečně je vyprostit a následně transportovat do bezpečného prostoru. Tma, neznalost terénu a stres z časového limitu každému ukázaly, kde jsou jeho slabá místa a jak je důležitá spolupráce v týmu. Všechny skupiny našly zasypané v bezpečném čase pro přežití. Už toto samotné cvičení bylo pro záchranáře, kteří se do podobných situací mohou dostat, obrovským přínosem pro jejich budoucí službu. Kurz však teprve začínal, a všichni už tušili, že si domů odvezou víc než jen zážitky z týdne na proslulých horách. Večer proběhl „debriefing“ celého dne a instruktaž na další den.

Začalo se brzo ráno. Byla by škoda promarnit krásné podmínky panující venku. Skialpové lyže byly pro některé novinkou, ale nakonec se všichni dokázali během chvíle naučit základy pohybu na nich, a přesun na další stanoviště už probíhal rychle. Užili jsme si pohyb ve volném terénu a měli příležitost vyzkoušet své schopnosti i při prudkých sjezdech. Díky dobré fyzické připravenosti skupiny proběhl přesun rychle, a na lezeckou část dne jsme měli dostatek času. Po krátké přípravě jsme se opět rozdělili do skupin, a začali připravovat jednotlivá stanoviště. Všechny probírané techniky měly přímou aplikaci pro záchrané práce v obtížném terénu. Jejich dokonalé zvládnutí je základem transportu zraněného v horském terénu i v zastavěných oblastech. Jednalo se o samotné vertikální slánění, slánění se zraněným, šikmé slánění s sebejištěním, postup lanového družstva s postupovým jištěním a další. Kromě zmíněných technik jsme měli možnost si prohlédnout správný postup při kotvení a přípravě zajištěných cest. Správné používání úvazků, jisticích pomůcek a dalšího materiálu bylo už nutnou samozřejmostí.

Na cestě zpět už byla cítit únava po celodenním přílivu nových informací spolu s fyzickou aktivitou a mnozí po příchodu na chatu rádi využili možnosti saunování. Večer proběhl další debriefing celého dne a následovala přednáška o pokročilých lanových technikách a jejich aplikaci. V bloku přednášek následovalo pokračování na téma „Lavinové nebezpečí“. Probíraly se rizikové faktory, jejich zjišťování a vhodné chování v

dané oblasti.

Následující den nás, jak už se stalo zvykem, uvítal krásným počasím, a my ho využili k výstupu na hřeben. Všichni účastníci kurzu se již se skialpy szili natolik, že jim výstup po sjezdovce nečinil žádné problémy. Sjezd do kotle na druhé straně hřebene byl již náročnější, ale přesto se obešel bez komplikací. Zkušenosti z předchozího večera jsme zúročili hned po sjezdu, kdy jsme vyhodnotili pomocí metody kluzného bloku a kompresní metody lavinovou situaci. Sněhové vrstvy se ukázaly jako stabilní a odpovídaly 1. stupni lavinového nebezpečí. Mohli jsme tedy pokračovat a po krátkém školení začít s výstupem středem kotle. Cepíny, mačky a vzájemné jištění v lanovém družstvu se dostaly ke slovu a brzy jsme stanuli pod ledovou stěnou. Po zajištění cesty instruktory jsme se vydali po kolmé ledové krustě nahoru i my. Pro většinu to bylo vůbec první seznámení se s pohybem v exponovaném terénu. Jednalo se o vskutku adrenalinový zážitek a atmosféru dokreslil nízký průlet dvou bitevníku L 159 nad hřebenem.

Ve chvíli, kdy první lezci již dokončovali výstup, jsme zaznamenali žádost o pomoc od Horské služby. Lyžař, který zřejmě podcenil své síly, potřeboval transport na rendez-vous se sanitkou Záchrané služby. Terén byl obtížný, a proto byla pomoc několika členů našeho kurzu nezbytná pro úspěšný průběh záchrané akce. Vyprostit sněžný skútr s přivěšenými nosítky se povedlo velmi rychle a nedošlo tak k dalšímu zhoršení stavu pacienta, ani jiným komplikacím. Bylo úžasné sledovat, jak samozřejmě a profesionálně spolupráce probíhala. Tato situace nejen prokázala schopnost vojáků pomoci v nouzi a jejich vysokou profesionalitu, ale zároveň byla úžasnou motivací pro další výcvik a další zlepšování svých schopností.

Nemohli jsme se však příliš dlouho zdržovat, měli jsme před sebou další výcvik, který bylo potřeba zvládnout. Přesuny družstva v nebezpečném terénu, záchrana padajícího člena skupiny a zásady výběru trasy mohly zachránit někomu zdraví nebo život příště.

Pohyb na lyžích se stal již druhou přirozeností, takže výstup zpět na hřeben se stal hezkou procházkou odměněnou krásným výhledem na vrcholu. Jako třešničku na dortu jsme si sjeli po sjezdovce až k chatě. Den však nekončil. Bylo třeba ještě vyhodnotit všechny zkušenosti, probrat další potřebné techniky vojenského lezení a připravit se na další den. Večer se s poděkováním zastavil záchranář HS a všichni jsme se shodli na prospěšnosti vzájemné spolupráce a potřeby jejího rozšíření.

Předposlední den začal přesunem přes Praděd k chatě Švýcárna a od ní k Vysokému vodopádu. Náročný sjezd lesem byl zakončen u majestátného ledopádu. Měli jsme zde možnost vyzkoušet si 6 zajištěných

cest v ledu, které krom vysoké technické a fyzické obtížnosti nabízely i skvělý estetický zážitek. Na vychutnávání si krás zimní krajiny však nebylo mnoho času. Bylo třeba se naučit pracovat s nosítky. Pro případ nutnosti spuštění raněného spolu se záchranářem bylo zřízeno další stanoviště, kde jsme si tuto technicky složitou disciplínu mohli pod profesionálním dozorem vyzkoušet. Byla to jedna z činností, které vyžadují nejen dovednosti jednotlivce, ale i spolupracující tým. Ostatně v horách se bez týmové práce daleko dojít nedá, jak bylo v průběhu kurzu mnohokrát zdůrazněno.

Návrat probíhal při západu slunce a skvěle uzavřel venkovní část kurzu. Večerní přednáška o kladkových systémech byla na velmi vysoké úrovni a ukázala nám, že přestože jsme si za týden odnesli mnoho poznatků, jsme teprve na začátku. Večer pokračoval promítáním fotek z kurzu a individuálními konzultacemi od instruktorů.

Poslední páteční den byl bohužel již ve znamení odjezdu. Balení, vracení materiálu a úklid chaty. Díky skvělé organizaci jsme odjeli dříve, než bylo plánováno a bez jakýchkoliv problémů.

Tento kurz byl pro vojenské záchranáře, stejně jako pro ostatní účastníky, obrovským přínosem z hlediska praktických schopností a dovedností. Aplikovatelnost poznatků



získaných zde do dalšího studia a služby u AČR je vysoká a u záchranářů může znamenat rozdíl mezi životem a smrtí. Doufáme v účast na dalších kurzech a aktivitách Centra

tělesné výchovy a sportu, kde budeme moci pokračovat v získávání potřebných dovedností.

Text a foto: des. Karel Balcar

Športový deň rektora Akadémie ozbrojených síl za účasti UO

Jeho priebeh a súťažné športové disciplíny pripravila Katedra telesnej výchovy a športu Akadémie ozbrojených síl (AOS) Liptovský Mikuláš.

Športového dňa 29. 3. 2011 sa zúčastnili vysokoškolskí študenti Akadémie ozbrojených síl, profesionálni vojaci študujúci v kurzoch akadémie a tiež 35 študentov Univerzity obrany z Brna. Športový deň otvoril rektor AOS brig. gen. doc. Ing. Miroslav Kelemen, PhD.

Účastníci športového dňa si merali sily v kolektívnych disciplínach minifutbale, volejbale, florbale, prietahu lanom ale aj v individuálnych disciplínach, ktoré tvorili vodný slalom a súťaž o „silného muža“. Športový deň, ktorý sa realizoval v telovýchovnom areáli AOS, priniesol jeho účastníkom veľa zábavy, napätia, súťaživosti.

Individuálne športové disciplíny silne motivovali študentov k „zlepšovaniu si svojej kondície a obratnosti“. Súťaž „silný muž“ obsahla zhyby, tlak v ľahu a hod pneumatikou. Vyžadovala si trénovanosť a dlhodobú prípravu. V tejto kategórii obsadil 1. miesto voj. Ján Nirház (AOS), 2. miesto voj. Martin Dufala (AOS) a 3. miesto: čat. Tomáš Ježek (UO Brno).

Ďalšou individuálnou disciplínou športového dňa bol vodný slalom. Zvítazili tí, čo zdolali bránky a nepotopili sa so svojím ka-

jakom. 1. miesto: čat. Lukáš Brož (UO Brno), 2. miesto: voj. Ivan Krausko (AOS), 3. miesto: čat. Petr Jankuj (UO Brno).

Do súťaží kolektívnych disciplín sa zapojilo po 5 až 6 družstiev, ktoré s veľkým zápalom hájili svoje „farby“. Prietah lanom: 1. miesto: Základný veliteľsko-štábny kurz II. (AOS). V ďalších kolektívnych disciplínach – minifutbal, volejbal a florbal zvíťazili družstvá UO

Brno nad aktuálne zostavenými družstvami AOS. Na záver športového dňa sa uskutočnil priateľský turnaj Katedry telesnej výchovy a športu AOS a Centra telesnej výchovy a športu UO Brno vo volejbale a tenise.

Text a foto: dr. Alena Haragová, AOS



CO JE NORDIC WALKING?

Nordic Walking je dynamická chůze se sportovními holemi. Cílem je zvýšení kondice. Jde o pohybovou aktivitu vhodnou takřka pro všechny věkové a výkonnostní kategorie. Je koordinačně nenáročná, přičemž probíhá na čerstvém vzduchu.

Severská chůze získává neustále na popularitě. Radí se mezi rekreační sporty a zdravotní prevenci. Důležitá je správná technika provádění pohybů. Při správné technice se tak zapojí až 90 % svalstva. Zapojení tak velkého procenta vašich svalů má za následek zvýšenou srdeční činnost a tím je Nordic Walking vhodný především jako prevence proti kardiovaskulárním chorobám. Díky holím, přenesete část své hmotnosti na svaly paží a odlehčíte nohy. Proto mohou, v rámci možností, provozovat Nordic Walking i lidé, kteří mají nějaké problémy s klouby dolních končetin. Hole vám též pomůžou k narovnání zad při chůzi. Oproti běžné chůzi spotřebujete mnohem více energie. Při Nordic Walking můžete spálit za hodinu až 600 kcal. Kolébku severské chůze je Finsko. V létě 1998 bylo založeno centrum Nordic Walking v Helsinkách, které ještě téhož roku navštívilo přes 23 000 lidí, současně bylo vyškoleno přes 2000 instruktorů.

Možná rizika Nordic Walking:

- Nevhodné hole! Pozor na turistické hole, ty mají jiné poslání a jsou jiné konstrukce než ty pro Nordic Walking.
- Správně vybraná výška hole. Nesprávně vybraná výška hole může způsobovat přetížení určitých partií těla.

- Nebezpečí přetížení ramenního pletence a krční páteře. Správná technika snižuje toto riziko.
- Přetížení kolen a přetížení hrudní a bederní oblasti páteře při nadměrné rotaci pánve.

- Nevhodně zvolená intenzita u pacientů s kardiovaskulárními chorobami a chorobami plic a dýchacích cest.

Co na sebe?

Podobně jako při jiných běžeckých či chodeckých aktivitách kvalitní sportovní oblečení z funkčních materiálů. Na nohy pohodlná obuv. Při pohybu v terénu např. lehká treková obuv. Při pohybu na rovném a tvrdém povrchu ve městě běžecká obuv.



Centrum tělesné výchovy a sportu reaguje na nové trendy sportovních aktivit. Nordic Walking byl zařazen jako jedna ze sportovních disciplín v rámci podzimního sportovního dne rektora Univerzity obrany. Ve skladu sportovního materiálu je připraveno k použití pro studenty a příslušníky stálého stavu 10 párů holí pro Nordic Walking. Stačí jen přijít a zapůjčit si pár holí správné délky a vyrazit.

Text a foto: pplk. PhDr. Jiří Sekanina

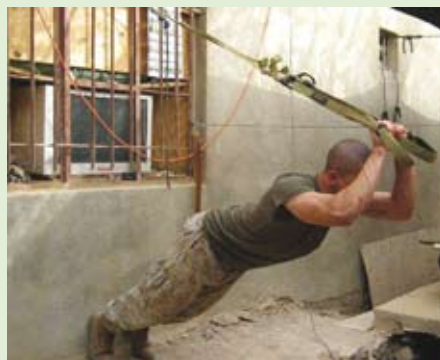
Novinky v kondiční přípravě profesionálního vojáka

Total body Resistance Exercise – TRX je unikátní závěsný systém určený k posilování celého těla. Původně byl vytvořen americkým námořnictvem k pravidelnému cvičení mimo základnu, v současné době jej používají speciální jednotky, policejní oddíly, kondiční trenéři a vrcholoví sportovci jako součást fyzické přípravy.

Tvůrcem závěsného systému TRX je Randy Hentrick. Působil jako operační velitel jednotek SEAL amerického námořnictva. Během vojenských misí hledal společně s kolegy možnost, jak se udržet v kondici v omezených prostorách ponorek, lodí, bytů a dalších míst bez tradičního sportovního vybavení. V počátku experimentovali s padákovými popruhy spojenými gumovými nástroji na opravu lodí. Postupně vytvářel jednoduchá cvičení vycházející z funkčních pohybů celého těla a tím položil základy pro dnešní podobu závěsného systému.

V roce 2004 představil Randy Hentrick svoji společnost Fitness Anywhere a uvedl na trh současnou podobou TRX. Závěsný systém

a ojedinelá metodika cvičení se staly základním kamenem nejen tréninku profesionálních vojáků a profesionálních sportovců ve fotbale, hokeji, baseballu, triatlonu, bojových sportech, atletiky, plavání, ale i běžné populace bez věkového omezení. Výhodou TRX je nekonečná variabilita a obtížnost cvičení. Využívá gravitace a váhy vlastního těla pod různými úhly. Nedochozí zde k izolaci jedné svalové partie, jak jej známe z posiloven, ale k funkčnímu posilování celého těla tak, jak se potom vyskytuje v běžném životě, popřípadě při sportovní specializaci. Namáhán je i nervový systém a tím dochází k zvýšení nervosvalové koordinace. Optimálně přenáší sílu komplexně směrem ke svalům. Dalším aspektem, který dělá



z TRX jedinečné cvičení je práce s těžištěm a rovnováhou. Tím dosáhneme zatížení nejen povrchových svalů, ale i hlubokého svalového systému, který plní stabilizační funkci a udržuje naše tělo ve vzpřímené poloze.

Závěsný systém se skládá ze dvou nastavitelných popruhů. Cvičení probíhá tak, že jedna část těla je vždy na podložce a druhá je na závěsném systému. Cvičení se provádí s vlastní vahou těla, mění se pouze sklon a tím i obtížnost. Nespornou výhodou je prostorová nenáročnost, stačí pouze popruhy zavěsit na branku nebo hrazdu, popřípadě i za rám dveří k čemuž slouží zvláštní druh závaží. Cvičení je bezpečné a vhodné pro všechny věkové kategorie, dá se využít i jako součást rehabilitace po úrazech a zranění. V současné době se začíná tento unikátní systém využívat i v rámci hodin tělesné přípravy studentů Univerzity obrany. Centrum tělesné výchovy a sportu UO má momentálně k dispozici 10 ks tohoto systému, který lze využívat nejen v hodinách tělesné přípravy, ale i v rámci individuálních kondičních tréninků v posilovně UO. Vyzkoušení a konzultaci, nebo trénink, vám rádi představí zaměstnanci Centra tělesné výchovy a sportu UO. Systém se dá aplikovat na trénink disciplín silově souborného cvičení ve výročním přezkoušení.

Text a foto: Mgr. Tomáš Novohradský

Na slovíčko se zástupcem rektora Univerzity obrany

Jak a proč jste se rozhodl vstoupit do armády?

V době mého studia na civilní střední škole probíhala náborová činnost do armády. Vzhledem k tomu, že mě vždy přitahovala technika a nové věci, a chtěl jsem pokračovat ve studiu na vysoké škole, využil jsem nabídky a nastoupil ke studiu na Vysoké vojenské škole pozemního vojska ve Vyškově, obor velitelsko-inženýrský motostřelecký. Dvouletou vojenskou základní službu jsem absolvoval v rámci studia. Po dalších dvou letech jsem studium ukončil a získal diplom inženýra v oboru provoz kolové a pásové techniky.

K jakému útvaru jste nastoupil?

V průběhu studia vysoké školy jsem absolvoval výsadkový kurz, který mne na tolik oslovil, že jsem při umísťování studentů na útvary absolvoval přijímací pohovor u výsadkového pluku v Prostějově, a tam poté nastoupil. Zde jsem prošel všemi velitelskými funkcemi – od funkce velitele výsadkové průzkumné čety až po velitele výsadkové brigády. Měl jsem to štěstí strávit většinu své vojenské kariéry právě zde.

Kde jste působil dále?

Na Vojenské akademii v Brně jsem absolvoval postgraduální studium na Fakultě velitelské a štábní – obor zpravodajský. V rámci rotace na funkcích jsem v roce 2003 nastoupil k Velitelství výcviku a doktrín ve Vyškově na funkci náčelníka operačního a plánovacího odboru. V roce 2004 po absolvování výběrového řízení na Univerzitu obrany jsem nastoupil na funkci zástupce rektora a v této funkci jsem dodnes.

Absolvoval jste někdy nějakou misi?

Na misi jsem nebyl, ale podílel jsem se na zabezpečení plnění úkolů v jednotkách SFOR, KFOR a ISAF. V zahraničí jsem byl několikrát



v rámci výcvikových aktivit, společných cvičení a výměnných pobytů jednotek.

Jaké jsou vaše osobní ambice na této škole?

Můj nejbližší cíl je dokončit doktorandské studium ve studijním programu vojenský management. Zkoušky mám všechny hotové a nyní zpracovávám disertační práci v oblasti řešení krizových situací na území České republiky. Nadále se chci věnovat zvyšování úrovně připravenosti Univerzity obrany jako vojenského zařízení. V neposlední řadě chci svoji pozornost zaměřit na vojenskou přípravu studentů a položit tak důraz na zvýšení jejich úrovně připravenosti pro výkon funkcí u útvarů a zařízení Armády České republiky. Hlavním cílem je dobře připravit studenty po vojensko-odborné stránce.

Jakým směrem by se podle vás měla univerzita dál ubírat?

Univerzita obrany se v každém případě musí nadále rozvíjet, nemůže stagnovat. Musí zabezpečit ucelený výchovný systém. Myslím tím formování osobnostního profilu studenta – budoucího důstojníka Armády České republiky, založeného na specifické odborné přípravě a výchově k tradicím a hodnotám společnosti. Musí rozvíjet svoji učební a výcvikovou základnu. Nezanedbatelnou úlohu sehrává i spolupráce s ostatními vysokými školami u nás i v zahraničí. Věřím, že v současné době zpracovávána „Bílá kniha“, bude ve svých závěrech podporovat rozvoj vysokého vojenského školství.

**Ptala se: des. Markéta Pilná
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Realizace projektu „Vzdělávání pro bezpečnostní systém státu“

Projekt Evropských sociálních fondů Vzdelávání pro bezpečnostní systém státu (CZ.1.07/2.2.00/15.0070), realizovaný na Fakultě ekonomiky a managementu Univerzity obrany v rámci operačního programu Vzdelávání pro konkurenceschopnost, pokročil do své další fáze.

Po úspěšném zahájení projektu, kdy byla první skupina vyučujících seznámena s jednotlivými klíčovými aktivitami projek-

tu, proběhlo v pondělí 7. února 2011 další setkání řešitelského týmu. V této fázi řešení se rovněž zapojili vyučující Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií, kteří svými předměty navazují na první skupinu předmětů obsažených v oborovém curricula studijního oboru Bezpečnostní management. Ve své činnosti se vyučující zaměří na provázanost profilu absolventa studijního oboru s odbornými znalostmi a obecnými

způsobilostmi, kterými jednotlivé předměty přispívají k naplnění profilu absolventa. Pro další období si řešitelský tým vytyčil směřovat své úsilí do ověření mezipředmětových vazeb a provázanosti studijního oboru se studijními moduly (specializacemi).

Text: pplk. Ing. Pavel Foltin, Ph.D.

PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY.



Představení úspěšného projektu obranného výzkumu FÚZE

Informační technologie tvoří jeden z páteřních technických vkladů při budování schopnosti pod hlavičkou Network Enabled Capability (NEC) i v profesionální Armádě České republiky.

Základem tvorby a následného používání NEC jsou data a vhodně uspořádané informace. V oblasti letectva a zpracování dat z létajících prostředků prozatím nebyly sestaveny ucelenější definice požadovaných datových struktur pro jejich následné začlenění do NEC. Věrohodné a vhodné uspořádání informace od palubních leteckých systémů a senzorů jsou proto základním předpokladem pro

úspěšné budování NEC v oblasti letectva.

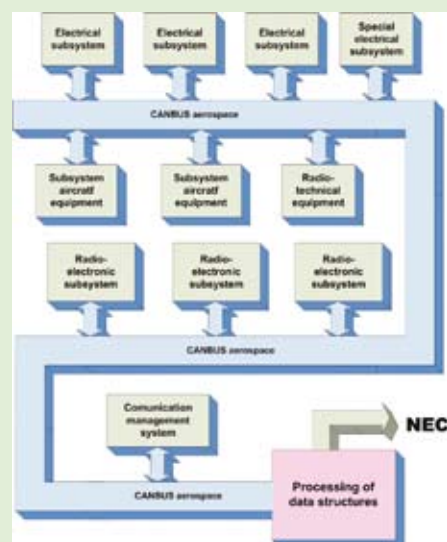
Vědecko-výzkumná činnost Katedry leteckých elektrotechnických systémů Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany byla v oblasti vývoje sběru dat podpořena projektem obranného výzkumu „Inovace technologií zpracování dat ze senzorů umístěných na moderní letecké technice a fúze dat z těchto senzorů v prostředí NEC“, který probíhal 26 měsíců pod prioritou Ministerstva obrany č. 2 Systémová podpora NEC a je součástí programu 907 980 - Rozvoj dosažených operačních schopností ozbrojených sil České republiky. S účinností od 5. 11. 2008 byl přijat pod názvem OVUOVFT200802 – „FÚZE“.

Realizovaný letecký palubní elektronický systém (LPES) je postaven na komunikační sběrnici CAN s protokolem CANaerospace. Jeho ideová struktura pro sběr dat z různých zdrojů a zařízení je zobrazena na obrázku 1. Jednotlivé subsystémy představují ucelené jednoprosesorové moduly, které zpracovávají vybrané údaje ze snímačů. V rámci projektu bylo navrženo celkem 20 samostatných modulů, z nichž 16 již plně komunikují pro sběrnici CAN s protokolem CANaerospace v časově spouštěném módu (Time - triggered).

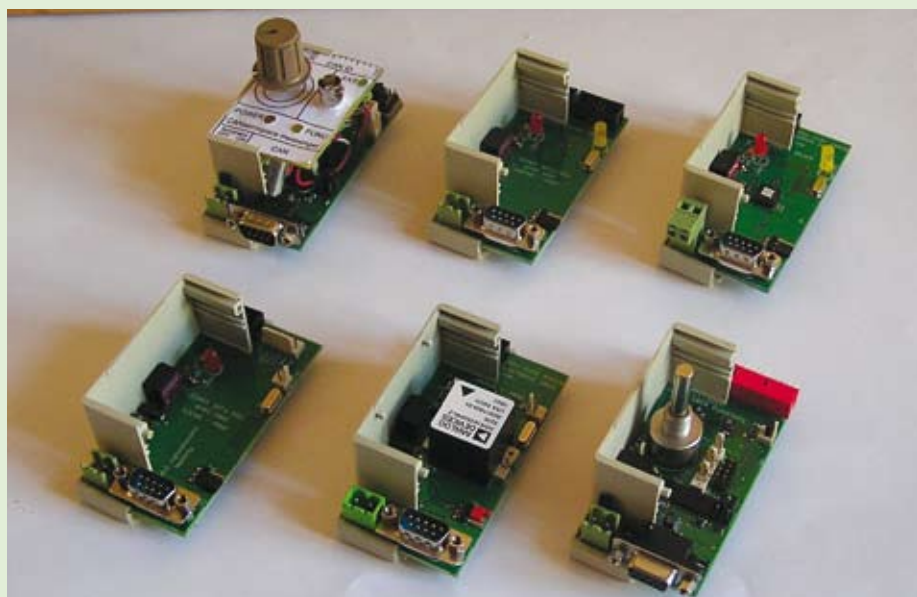
Na letošním veletrhu IDET 2011, který proběhne na brněnském výstavišti od 10. do 13. května, bude katedra prezentovat dosažené výsledky v podobě statické ukázky v rámci expozice resortu Ministerstva obrany (pavilon Z). Zájemcům však chceme předvést plnou funkčnost systému sběru dat, proto bude řada vyvinutých modulů předváděna v provozu.

Z realizovaných modulů následně katedra vyvíjí avionické vybavení malých rozměrů pro kategorii lehkých bezpilotních prostředků s velmi krátkým doletem. Celé vybavení, jeho schopnosti, dosahy, energetická náročnost a využitelnost jsou testovány na vrtulníku RAPTOR V50 s délkou 1220 mm, šířkou 140 mm, výškou 410 mm, průměrem nosného rotoru 1345 mm, hmotností 3000 g a nosností do 2,5 kg.

Text a foto: doc. Ing. Rudolf Jalovecký, CSc.



Obr. č. 1 Ideová struktura leteckého palubního elektronického systému



Obr. č. 2 Ukázka sestavy avionických modulů určených pro montáž na DIN



Obr. č. 3 Pohled na pracovní umístění modulů pro přenos obrazu na vrtulníku

Vážení studenti Univerzity obrany Brno,

asociace evropských výrobců automobilů ACEA požádala Sdružení automobilového průmyslu, jehož členem je i Vaše univerzita, o oslovení Vás studentů níže uvedeným dopisem s cílem Vašeho zapojení do mimořádně důležitého dialogu o budoucnosti dopravy a mobility.

ACEA, sdružení největších výrobců osobních a užitkových automobilů a autobusů v Evropě, spustila on-line platformu na www.futuremobilitynow.com, na níž mohou chodit mladí Evropané a předkládat své názory a myšlenky, ptát se a vyměňovat si stanoviska. Mobilita je pro náš současný život zásadním prvkem a v budoucnu bude ještě důležitější. Automobilový průmysl by rád zapojil příští ge-

neraci do utváření jejich vlastního světa – jako budoucí uživatele dopravy, osoby, které budou rozhodovat i zaměstnanec.

Studenti, kteří budou posílat příspěvky na uvedenou on-line platformu, mohou vyhrát účast na jedinečné konferenci v Bruselu v červnu, na níž se setkají s vrcholnými představiteli evropského automobilového průmyslu a veřejného sektoru a na níž jim interaktivním způsobem experti z autoprůmyslu poskytnou zasvěcené odborné přednášky. Jejich témata se budou pohybovat od služeb nové mobility k budoucím dovednostem.

Ing. Jiří Kyncl,
e-mail: sapkyncl@autosap.cz, tel. 221 602 985

Veletrh IDET 2011 a Univerzita obrany

IDET 2011 nabídne komplexní přehled o celé oblasti vojenské a civilní bezpečnosti s podtitulem Veletrhy integrovaného záchranného systému. Tento nový projekt zahrnuje Mezinárodní veletrh obranné a bezpečnostní techniky IDET a Mezinárodní veletrh požární a bezpečnostní techniky a služeb PYROS/ISET, které se budou konat společně v jednom termínu 10. až 14. května 2011. Organizátoři tak reagují na současný vývoj ve světě i na požadavky vystavovatelů.

Základní zaměření expozice resortu Ministerstva obrany na letošním již 11. ročníku IDETu je soustředěno na prezentaci současné Armády ČR, její techniky, výstroje a materiálu, používaných při plnění úkolů jak v rámci domácího teritoria, jako součásti integrovaného záchranného systému, tak i v rámci zahraničních misí.

Expozice UO

V rámci expozice resortu obrany v pavilonu Z se představí také Univerzita obrany. Její vědecko-pedagogická pracoviště budou na veletrhu IDET 2011 prezentovat následující projekty obranného výzkumu a řešené výzkumné záměry:

Systém pro podporu taktických rozhodnutí a komponenty systému Vojáka 21. století

Vystavovatel: Katedra vojenského managementu a taktiky FEM

Systém mobilního pracoviště krizového štábu a testování adaptivní kamufláže

Vystavovatel: Katedra ochrany obyvatelstva FEM

Pracoviště 3D vizualizačního systému pro velitele a štáb brigády

Vystavovatel: Katedra komunikačních a informačních systémů FVT

Inovace technologií zpracování dat ze senzorů umístěných na letecké technice a fúze dat z těchto senzorů v prostředí NEC

Vystavovatel: Katedra leteckých elektrotechnických systémů FVT

Pasivní systém automatického sledování pohyblivých cílů

Vystavovatel: Katedra zbraní a munice FVT

Materiálová detekce vojenské techniky

Vystavovatel: Katedra strojírenství FVT

Projektování a výstavba náhradních přemostění po povodních

Vystavovatel: Katedra ženijních technologií FVT

Univerzita obrany se bude snažit dokázat prostřednictvím vystavovaných exponátů, že její místo v oblasti obranného výzkumu a vývoje je v národním měřítku nezastupitelné.



Konference CATE 2011

Základ odborného doprovodného programu veletrhu IDET bude opět tvořit mezinárodní konference CATE, skládající se z pěti vědeckých konferencí zaměřených na aktuální témata z oboru obranné a bezpečnostní techniky. Tato federace specializovaných akcí, na kterých se tradičně setkávají k rozpravě domácí a zahraniční odborníci, je pevnou součástí systému vědeckých konferencí pořádaných v Armádě ČR a letos se bude skládat z těchto konferencí:

Vojenské technologie 2011 (FVT)

Distanční vzdělávání, simulace a komunikace (FVT)

Bezpečnost a ochrana informací (FVT)

Armáda a znalostní společnost (FEM)

Bezpečnostní management a společnost (FEM)

Po odborné stránce bude CATE 2011 setkáním armádních specialistů a vědců, pedagogů vysokých škol, představitelů státní správy a zástupců obranného průmyslu.

Polygon 2011

Doprovodným programem veletrhu IDET bude také umělá překážková předváděcí dráha pro kolová vozidla Polygon 2011. Provozován bude Katedrou bojových a speciálních vozidel FVT ve spolupráci s Veletrhy Brno, a.s. a firmou CALS Servis, s.r.o. na volné ploše Z1. Polygon pro IDET 2011 bude obsahovat celkem 6 základních překážek, které svou konstrukcí představují charakterické překážky terénu a umožňují předvádění jízdních vlastností vozidel. Mezi nejnáročnější budou opět patřit „klády“, za divácky atraktivní lze považovat také „schody“ a „boční náklon“.

Hlavním cílem Polygonu i při letošním IDETu bude představení základní kolové techniky, ale především nové moderní kolové techniky Armády ČR odborné veřejnosti. Návštěvníci budou moci vidět v akci náklad-



ní terénní automobily Tatra T-810 6x6, lehká kolová obrněná vozidla DINGO 2 a IVECO 50B5, ale také bojové kolové obrněné vozidlo PANDUR II 8x8 a vozidlo Land Rover Defender 130 Kajman. Pořadatelé věří, že zde budou ve spolupráci s kopřivnickou Tatrou, a.s. předváděny i další moderní vozidla Tatra, ať již v provedení ARMAX nebo T-815 „sedmičkové“ řady v provedení 8x8.

Dynamické ukázky

Univerzita obrany bude zcela nově na veletrhu IDET předvádět i dynamické ukázky. Půjde o ukázky výcviku taktické skupiny COMMANDOS, a to v prostoru Polygonu pod vedením Katedry vojenského managementu a taktiky FEM. Centrum tělesné výchovy a sportu UO zase připravuje ukázky vojenského lezení a boje zblízka MUSADO MCS v pavilonu Z. Dynamické ukázky proběhnou v podání studentů Univerzity obrany a na vojenském lezení se budou podílet příslušníci samostatných záchranných rot z Olomouce a Rakovníku.

Kromě výše uvedených aktivit bude Univerzita obrany v rámci veletrhu IDET 2011 zabezpečovat parkování vozidel Armády ČR v objektech UO a uložení vystavovaných armádních zbraní a munice ve skladu zbraní UO. Univerzita obrany také vyčlení na sedm desítek studentů pro potřeby organizačního zabezpečení veletrhu IDET 2011.

**Text: Pavel Pazdera
Foto: Milan Hanousek**

Z pracovního setkání v Bruselu



Ve dnech 15. až 17. března 2011 se v Bruselu v Belgii konalo setkání členů pracovní komise EUAFA (European Air Force Academies) – EUAFA Working Group Meeting 2011.

Univerzitu obrany na tomto jednání prezentoval člen pracovní skupiny EUAFA kapitán Ing. Miroslav Šebela – asistent Katedry systémů PVO Fakulty vojenských technologií UO. Jednání komise řídil člen pracovní skupiny EUAFA z belgické letecké akademie RMA (Royal Military Academy), protože Belgie je v letošním roce předsednickou zemí.

Jednání se zúčastnili členové této pracovní skupiny ze čtrnácti leteckých akademií sdružených v EUAFA – Belgie, České republiky, Francie, Finska, Itálie, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Řecka, Španělska a Turecka.

Cílem jednání bylo vyhodnocení všech akcí realizovaných v roce 2010 a upřesnění

nabídek vybraných EUAFA programů v roce 2012 a 2013. Byly analyzovány a prodiskutovány závěry z pracovního setkání, které se konalo v září 2010 na Univerzitě obrany v Brně. Jednání bylo zaměřeno především na řešení problematiky garance univerzitního vzdělávání na akademiích s akreditovaným univerzitním vzděláváním, způsobu sladění vojenské, všeobecné univerzitní a specializační etapy přípravy studentů. Na setkání se rozebíraly problémy spojené s plánováním a realizací dlouhodobých výměnných pobytů v rámci programu ERASMUS a MIL-ERASMUS. Pozornost byla věnována i systému vedení a aktualizace informací v EUAFA databázi a její aktualizace. Nedílnou součástí bylo upřesnění zásad plánování a realizace krátkodobých výměnných akcí studentů mezi jednotlivými akademiemi.

Hlavním přínosem březnového bruselského setkání, a obecně spolupráce mezi leteckými akademiemi sdruženými v EUAFA, lze spatřovat především v nabídce krátkodobých i dlouhodobých výměnných studentských pobytů. Důležité bylo také upřesnění

ní pozice a možnosti EUAFA ve vazbě na programy ERASMUS a MIL-ERASMUS. Je také možné získávat informace o organizaci a formách výuky a výcviku, využívat je při případné koordinaci výuky na Univerzitě obrany v Brně a ostatních akademiích s cílem zjednodušit plánování a realizaci především u dlouhodobých studijních pobytů. Upevnování kontaktů s představiteli jednotlivých akademií je velmi dobrým základem pro mnohostrannou spolupráci v širokém spektru aktivit, ale především spolupráci v oblasti vzdělávání a výměnných aktivit jak u studentů, tak i učitelů. Tyto představují v procesu vzdělávání významný poznávací a motivační prvek.

V rámci krátkodobých výměnných akcí EUAFA budou letos pro studenty leteckých akademií organizovány na Univerzitě obrany dva týdenní kurzy – CZECHCUL 01/2011 – v termínu 2. až 6. 5. 2011 a CZECHMIL 01/2011 – v termínu 19. až 23. 9. 2011.

Text a foto: kpt. Ing. Miroslav Šebela

Akreditovaní přidělců cizích armád na UO

Dne 3. března 2011 navštívilo Univerzitu obrany 23 akreditovaných přidělců obrany a vojenských a leteckých přidělců zahraničních armád v České republice (Čína, Egypt, Estonsko, Finsko, Francie, Indie, Irán, Itálie, Maďarsko, Nizozemí, Polsko, Rakousko, Rusko, Slovensko, SRN, Španělsko, Švédsko, Turecko, Uruguay, Ukrajina, Vietnam a USA).

Tato návštěva se uskutečnila v rámci plánovaných společných aktivit přidělců pod patronátem Ředitelství zahraničních aktivit v Praze. Obdobná společná návštěva přidělců na Univerzitě obrany naposledy proběhla před více než třemi lety.

V Síni vědecké rady je přivítal prorektor pro vnější vztahy plukovník Jaroslav Průcha,

který jim na úvod představil Jihomoravský kraj a město Brno, jeho historii a významné památky. Podplukovník Vladimír Šidla jim podal informaci o vzdělávacím systému v resortu obrany a o roli Univerzity obrany. Poté Ing. Milan Hanousek informoval o připravovaném veletrhu IDET 2011 a o vědeckých konferencích, které proběhnou v rámci doprovodného programu.

Po těchto vystoupeních následovala diskuse, kdy návštěvníci vznesli několik doplňkových dotazů. Po společné fotografii před budovou univerzity následoval oběd ve vojenské jídelně. Zde se delegace setkala s rektorem Univerzity obrany profesorem Rudolfem Urbanem, který s nimi diskutoval v průběhu celého oběda o dalších zájmových oblastech.

Po obědě navštívila zahraniční delegace hejtmana Jihomoravského kraje, kde se seznámili se strukturou vedení kraje a hlavními plány rozvoje tohoto regionu.

Text: plk. Ing. Jaroslav Průcha
Foto: Ing. Stanislav Poráč



ERASMUS se rozšiřuje na Balt

Dne 22. března 2011 navštívil Univerzitu obrany velitel Vojenské akademie ve Vilniusu plukovník Gintaras Bagdonas, který nastoupil do funkce na počátku roku 2010.

Doprovázela ho docentka Audrone Petrauskaute, hlavní koordinátorka programu ERASMUS. Přestože plk. Bagdonas zná Českou republiku velmi dobře (několikrát služebně a soukromě navštívil Prahu a její okolí), jednalo se o jeho premiérovou návštěvu Brna. Cílem bylo navázání kontaktů s naší Univerzitou obrany, zejména s Fakultou ekonomiky a managementu.

Po oficiálním přivítání u prorektora pro vnější vztahy plukovníka Jaroslava Průchy následovalo jednání s děkanem Fakulty ekonomiky a managementu plukovníkem Vladanem Holcnerem a proděkanem pro vnější vztahy podplukovníkem Pavlem Foltinem. Hlavním tématem byla budoucí spolupráce v rámci programu Erasmus, především ve studijních a učitelských mobilitách. Vždyť Vojenská akademie v Litvě je držitelem certifikátu ERASMUS již od roku 2004. Doposud však neměla mnoho partnerských vojenských škol k možným výměnám.



Pro studenty a učitele Univerzity obrany se tak rýsuje atraktivní příležitost od nového akademického roku strávit část studia či pedagogické praxe v severnější části Evropy, v hlavním městě Litvy – Vilniusu. Více o informacích o Vojenské akademii ve Vilniusu naleznete na

<http://www.lka.lt/> a o samotné Litvě a Vilniusu na <http://cs.wikipedia.org/wiki/Litva>.

Text: plk. Ing. Jaroslav Průcha
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Přišel mi k svátku gratulovat Olda

Určitě to znáte také. Člověk má občas pocit, že to, co dělá, vlastně nemá žádný smysl, protože to nikdo neocení; kdo ví, zda se to vůbec někdo dozví. V takových situacích je dobrá vzpruha. A nemusí to být hned štamprdle (to víte, že vím, co vás hned napadlo). Vzpruha může přijít i ze zcela nečekaného směru. Ráno jsem otevřel počítač a kromě úkolů, co se stáčíly za odpoledne, kdy jsem v kanceláři nebyl, nakupit v přihrádce pro doručenou poštu společně se spamy, kterých v poslední době chodí čím dál tím víc, byl i e-mail od Sylviana Paila.

Je to mladý výzkumník z University v Lyonu, jehož jméno jistě není neznámé těm, kteří mají něco společného s komparací evropských vzdělávacích systémů, nově i Military Erasmu a podobně. Myslím, že vám text e-mailu ani nemusím překládat:

Hello my dear friends!

I hope you are both fine. I do not want to bother you. I just wanted to congratulate you for the new Erasmus bilateral agreement between the University and the Academy. No,

no I do not have spies, I worked yesterday on a presentation of the Lithuanian Military Academy and today on the Czech military education system and I found the article on this: <http://www.vojenskaskola.cz/school/ud/Pages/default.aspx>

Congratulations, it is excellent news for the way ahead in European integration.

Odkaz jsem si okamžitě otevřel a z monitoru se na mě usmívala koordinátorka Erasmu z Litevské Vilniuské Vojenské akademie Audrone Petrauskaute, která nás před časem navštívila a projednávala spolu s velitelem školy generálem Bagdonasem další spolupráci s naší školou (viz článek výše) a naproti ní moje malíčkost. I ji určitě, stejně jako mě, pohladilo po duši Sylvainovo blahopřání (ona byla druhou adresátkou pozdravného e-mailu – proto v oslovení ten plurál). V žádném případě tedy publikování našich aktivit na webových stránkách školy, včetně jejich anglické mutace, není marná práce. Nikdy dopředu nevíte, kdo, kde a kdy si je otevře.

No a jak s tím vším souvisí ten titulek? Já jsem měl po přečtení zmíněného mailu hned daleko větší chuť do práce a vnímal jsem to jako malý svátek, i když místo Oldy mi přišel gratulovat Sylvain a v ruce neměl žlutý tulipán, jak to předpokládá písnička Suchého a Šlitra.

Text: pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová



Čerpání dovolené má svoje pravidla

Jedním z práv, která vyplývají pro zaměstnance z pracovního poměru a pro vojáka z povolání (dále jen „voják“) ze služebního poměru, je právo na dovolenou (myšleno dovolenou za kalendářní rok nebo na její poměrnou část a dovolenou za odpracované dny), resp. na řádnou dovolenou (dále jen „dovolená“). Účelem tohoto článku není zabývat se problematikou dovolené v celé její šíři, ale přiblížit pouze vybrané otázky čerpání dovolené.

Hned na začátku je potřeba uvést, že termín čerpání dovolené zásadně určuje zaměstnavatel, resp. nadřízený, aniž by k tomu potřeboval souhlas zaměstnance nebo vojáka.

U občanských zaměstnanců tak zaměstnavatel činí podle rozvrhu čerpání dovolené (dříve plánu dovolených) vydaného s předchozím souhlasem odborové organizace tak, aby si zaměstnanec mohl dovolenou vyčerpat zpravidla vcelku (zdůraznění zotavovacího účelu dovolené) a do konce kalendářního roku, ve kterém právo na dovolenou vzniklo. Při stanovení rozvrhu čerpání dovolené je nutno přihlížet k provozním důvodům zaměstnavatele a k oprávněným zájmům zaměstnance. Poskytly-li se zaměstnanci dovolená v několika částech, je zaměstnavatel povinen určit alespoň jednu její část v rozsahu nejméně 2 týdnů vcelku, pokud nedojde k jiné dohodě. Určenou dobu čerpání dovolené musí zaměstnavatel písemně oznámit zaměstnanci alespoň 14 dnů předem, nedohodne-li se se zaměstnancem na kratší době.

Podle judikatury Nejvyššího soudu České republiky lze v souhlasu nadřízeného, kterým dá na základě žádosti zaměstnance o udělení dovolené souhlas k jejímu čerpání, spatřovat určení nástupu dovolené ve smyslu zákoníku práce; zmíněný souhlas může nadřízený dát ne-

jen písemně, ale i ústně nebo jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti, že byl udělen.

Z výměry dovolené, která činí:

- a) u občanských zaměstnanců, kteří nejsou akademickými pracovníky, pět týdnů, a
- b) u občanských zaměstnanců, kteří jsou akademickými pracovníky, osm týdnů,

je zaměstnavatel povinen v zájmu bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců určit zaměstnanci čerpání alespoň 4 týdnů dovolené v kalendářním roce, ve kterém mu právo na tuto dovolenou vzniklo, pokud jeho pracovní poměr k témuž zaměstnavateli trval po celý kalendářní rok a má-li alespoň na 4 týdny dovolené právo.

Jestliže zaměstnavateli brání v určení tohoto čerpání dovolené překážky v práci na straně zaměstnance spočívající ve vojenském cvičení nebo výjimečném vojenském cvičení, v dočasné pracovní neschopnosti, v mateřské nebo rodičovské dovolené, nebo naléhavé provozní důvody, je povinen určit tuto dovolenou tak, aby skončila nejpozději do konce příštího kalendářního roku; nelze-li v tomto období určit čerpání dovolené z důvodu čerpání rodičovské dovolené, určí zaměstnavatel dobu čerpání této dovolené po skončení rodičovské dovolené. Pokud zaměstnavatel neurčí čerpání 4 týdnů dovolené nejpozději do 31. října příštího kalendářního roku tak, aby si ji zaměstnanec mohl vyčerpat do konce roku (s výjimkou nemožnosti určit dovolenou z důvodu rodičovské dovolené), porušil povinnost uloženou mu zákonem, a zaměstnanec „automaticky“ začíná čerpat tuto nevyčerpanou dovolenou nebo její část první následující pracovní den, tedy např. 1. listopadu. Povinné čerpání dovolené v takovém případě nastává přímo ze zákona, proto není k němu potřeba souhlasu zaměstnance ani zaměstnavatele. Nevyčerpali zaměstnanec „čtyřtýdenní“ dovolenou např. z důvodu dočasné pracovní neschopnosti ani do konce příštího kalendářního roku, právo na tuto dovolenou bez náhrady zaniká.

Odlisný právní režim má čerpání dovolené, která přesahuje 4 týdny. Nemůže-li zaměstnanec vyčerpat dovolenou, jež přesahuje 4 týdny, ze stejných důvodů jako je tomu u „čtyřtýdenní“ dovolené, ani do konce příštího kalendářního roku, může být s jeho písemným souhlasem tato část dovolené vyčerpana do konce dalšího kalendářního roku.

V případě, že to vyžadují provozní důvody, může zaměstnavatel v dohodě s odborovou organizací určit hromadné čerpání dovolené, a to v maximální délce 2 týdnů.

Existence provoz-

ních důvodů však musí u zaměstnavatele objektivně existovat.

Vojákům určuje nástup dovolené vždy příslušný nadřízený, a to jednak s přihlédnutím k důležitým zájmům služby, a jednak k oprávněnému požadavku daného vojáka. Den nástupu dovolené se musí vojákově určit nejméně 15 kalendářních dnů předem; tato lhůta může být se souhlasem vojáka zkrácena.

Nástup dovolené určí nadřízený tak, aby ji voják mohl vyčerpat do konce kalendářního roku. Jestliže voják ze služebních důvodů nebo pro důležité osobní překážky ve službě nemohl dovolenou v kalendářním roce vyčerpat, musí nadřízený poskytnout vojákově dovolenou tak, aby ji vyčerpal nejpozději do konce následujícího kalendářního roku. Nadřízený je však povinen určit vojákově čerpání řádné dovolené alespoň 14 dnů v kalendářním roce vcelku.

Výjimkou ze zásady, že nástup dovolené určuje zaměstnavatel nebo nadřízený, jsou případy, když zaměstnankyně (vojákyne) požádá o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení mateřské dovolené, nebo zaměstnanec (voják) o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené do doby, po kterou je zaměstnankyně (vojákyne) oprávněna čerpat mateřskou dovolenou; takové žádosti musí zaměstnavatel, resp. nadřízený vyhovět.

Pokud případně v době dovolené svátek na den, který je jinak obvyklým pracovním dnem nebo dnem služby, nezapočítává se tento den do dovolené.

Pro poskytování náhrad za nevyčerpanou dovolenou platí pravidlo, že zaměstnanci přísluší náhrada platu za 4 týdny nevyčerpané dovolené pouze v případě skončení pracovního poměru. Náhrada platu za tu část nevyčerpané dovolené, která přesahuje 4 týdny, přísluší zaměstnanci nejen v případě skončení pracovního poměru, ale i v případě, že zaměstnanec nemohl tuto dovolenou vyčerpat do konce příštího kalendářního roku. U zaměstnanců, kteří jsou akademickými pracovníky, lze však proplatit nejvýše 4 týdny nevyčerpané dovolené. Náhrada platu se poskytuje ve výši průměrného výdělků.

Vojákově náleží za nevyčerpanou dovolenou nebo za její poměrnou část náhrada ve výši platu, který odpovídá době nevyčerpané dovolené, jestliže dovolenou nebo její poměrnou část nemohl vyčerpat ani do konce následujícího kalendářního roku. Tato náhrada se stanoví z platu, který by vojákově náležel v posledním měsíci, kdy mohl tuto dovolenou čerpat.

Postavení zaměstnavatele nebo nadřízeného v souvislosti s čerpáním dovolené také omezuje jeho povinnost nahradit zaměstnanci (vojákově) náklady, které mu bez jeho zavinění vznikly proto, že zaměstnavatel (nadřízený) změnil jemu určenou dobu čerpání dovolené nebo že ho z dovolené odvolal.

**Text: Miloslav Havlín
Ilustrační foto: Mgr. Zdeňka Dubová**



Šance na přežití v džungli

Necelých dvěstě kilometrů od města Kourou, ležícího ve Francouzské Guayaně, se nachází středisko pro výcvik v rovníkové džungli (CEFE) založené v roce 1987. Výcvik probíhá ve velice náročných podmínkách na devíti stech hektarech hustého pralesa. Džungle, v níž stážisté žijí dva týdny zcela samostatně, je plná nástrah jako hustá vegetace, špatná viditelnost, neskutečná vlhkost, občasný déšť, útoky hmyzu, jedovatá havěť jako hadi, žáby, pavouci či housenky.

Aby přežili, musejí se naučit využívat přírodní zdroje – jíst jedlé rostliny, klást pasti, stavět přístřešky, rozdělávat oheň, rozeznávat nebezpečí a zvládnout první pomoc při orientaci v džungli.

Své zkušenosti z vyčerpávajícího kurzu přežití mají také studenti Univerzity obrany průzkumné specializace četaři Petr Homola a Jiří Sedlák, kteří jej absolvovali letos od 9. do 30. března. Nejprve strávili několik dní ve Francii, kde je spolu s posluchači francouzské vojenské školy pro důstojníky a poddůstojníky École Militaire Interarmes čekala základní příprava a seznámení s obsahem kurzu. V sobotu 12. března pak odletěli s celou skupinou do Francouzské Guayany na samotný výcvik. Bylo v něm celkem dvaadvadesát studentů a absolventů školy, z toho čtyři dívky. Rozdělení byli do čtyř výcvikových čet a výcvik vedli instruktoři z francouzské Cizinecké legie.



Na oba studenty čekaly obtížné úkoly při nekonečných pěších přesunech v pralesě, absolvovali také několik překážkových drah ve vodě, v bahně i na stromech. V rozhovoru prozradili, že v průběhu nejtvrdější části výcviku (čtyři dny a tři noci) pili vodu z bahnité řeky a jedli to, co v džungli našli nebo ulovili. „Obdrželi jsme pouze mačetu, buzolu, píšťalku, zapalovač, repelent, sůl a tablety na úpravu vody. Ulovit se nám toho moc nepodařilo, takže jsme se živili různými plody,“ řekli oba po svém návratu. Chytili pouze opice. V četě Petra Homoly jednu, v četě Jiřího Sedláka dvě. Ty jsou tam však nemocné, tudíž se nesmějí jíst, a tak je vyměnili za rýži. Jedna opice rovná se kilo rýže. Ale najezte se z toho, když je vás

na to dvacet! Zavděk dali také rejnokovi nebo krabům, které uvařili ve slané vodě, a byla polévka. Inu, hlad je nejlepší kuchař, protože prý docela chutnala. Zasytit pomáhaly také plody, chutí podobné našim bramborům, nebo vršky palem připomínající kedlubnu.

Prodírali se džunglí, klestili si cestu mačetou, plavili se na člunech, stavěli přístřešky pro přespaní či uložení věcí, překonávali přípravné překážkové dráhy. „Nejhorší bylo prodírání blátivým marastem do půli těla. To jsme pak byli vděční za déšť, který byl naším neustálým průvodcem, protože z nás spláchl všechnu tu špínu,“ vzpomíná Petr Homola. K tomu si představte nebezpečné moskyty – způsobující malárii, mušky vyvolávající nekrozu tkáně, či housenky a žáby, z nichž některé druhy mohou být smrtelně jedovaté. Proto je nutné preventivní očkování.

Výcvik byl pro ně těžší o to, že každý z nich byl zařazen do jiné čety, a tak spolu neměli možnost často mluvit. To bylo náročné zejména na psychiku. Veškeré pokyny probíhaly ve francouzštině, a tak byli odkázáni na tlumočení svých kolegů do angličtiny.

„Došli jsme k poznání, že v týmu se v džungli přežít dá, ale pro jednotlivce by to bylo náročnější, možná i smrtelné,“ míní Petr Homola a dodává: „Uvědomil jsem si také, že v těžkých situacích má člověk více síly, než si myslí. A že když se vydám někde do přírody u nás, budu se cítit jako v bavlněné postýlce.“ Jiří Sedlák se v džungli naučil většímu respektu vůči přírodě a posunulo to jeho hranici psychického vnímání. Nyní je odolnější. Oba se shodují v tom, že získali zkušenost k nezaplacení. Jejich šance na přežití v extrémních podmínkách jsou dnes daleko větší.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: archiv četař Petr Homola
a četař Jiří Sedlák



Výročí pilotů RAF

V sále Orlovny v Brně-Holáskách se dne 13. března 2011 uskutečnilo slavnostní shromáždění, které uctilo výročí dvou významných rodáků.

100 roků od narození plukovníka Ing. Tomáše Krumla, stíhacího pilota francouzského letectva, 310. a 312. čs. perutě a 66. a 122. britské sqadrony RAF, vedoucího čs. skupiny na britském Air Ministry, a 88. narozeniny plukovníka Emila Bočka, vojáka čs. pěšího pluku ve Francii, mechanika 312. a stíhacího pilota 310. čs. perutě v RAF, nositele Řádu Bílého lva.

Shromáždění uspořádala občanská sdružení Tuřan a Holásek za přítomnosti členů Klubu vojenské historie, kteří byli v historických uniformách, pod vlajkami Velké Británie a České republiky. Vzpomínka patřila i dalším devíti rodákům, kteří sloužili v RAF. Z nich tři padli a tři museli po roce 1948 znovu emigrovat, své místo našli opět ve Velké Británii, kde

také zemřeli.

Bojovou účast našich letců v RAF ocenil historik Dr. Jiří Mikulka. Poctu jim dále projevil plukovník Andrew Cuthbert, velitel BMATT – britské výcvikové skupiny ve Vojenské akademii ve Vyškově, podplukovník Ing. Slavomír Med Ph.D., vedoucí skupiny leteckého a raketového provozu z Univerzity obrany v Brně, podplukovník Ing. Milan Simr, zástupce velitele základny letectva v Náměšti nad Oslavou.

O životním boji Tomáše Krumla promluvili Miloš Weidenhöfer a Miroslav Kopecký. Plukovník Boček vzpomněl na svou strastiplnou cestu z Protektorátu, dezorganizaci při ústupových bojích ve Francii, na své operační lety v 310. perutí a odpovídal na dotazy v diskuzi. Plukovník Boček byl také iniciátorem a předsedou Výboru pro postavení pomníku prezidentu Edvardu Benešovi, který byl slavnostně odhalen pod záštitou primátora města Brna dne 10. dubna 2010 v Brně na Veverčí ulici.

Občané mu připili na zdraví, pohostili hosty hodovými koláčky, národopisný sou-



bor Sokola zatančil v místních krojích a na závěr zahrála trampská kapela. Spolu s ní si píseň „It's a long way to Tiperery...“ zazpívali společně s chutí plukovníci Boček i Cuthbert. Shromáždění končilo v příjemné domácké atmosféře. V sále byla uspořádána rozsáhlá výstavka válečných fotografií a dokumentů.

Poznámka autora: O vyznamenání plk. Emila Bočka Řádem Bílého lva přinesly Listy Univerzity obrany článek v prosincovém čísle 2010.

Text a foto: Miloš Weidenhöfer

Stoleté výročí stíhacího pilota

Dne 6. března 2011 uplynulo 100 let od narození plukovníka letectva Ing. Tomáše Krumla, významného stíhacího letce, který bojoval ve II. světové válce za osvobození Československa.

Narodil se v Holáskách u Brna. Po absolvování textilní průmyslovky a práci v průmyslu nastoupil na vojenskou prezenční službu k 2. leteckému pluku v Olomouci. V roce 1934 zahájil studium na Vojenské akademii v Hranicích a následně absolvoval pilotní výcvik v Prostějově. V době Mnichovské krize sloužil se svou letkou na polním letišti v Měnině u Židlochovic. Zde zažil zradu spojenců a na letišti Kbely pozdější obsazení zbytku vlasti nacisty. V souladu s přísahou ilegálně přešel v květnu 1939 do Polska, odkud odplul do Francie.

Tam byl nucen vstoupit do Cizinecké legie a sloužit v Alžírsku. Teprve po vypuknutí II. světové války byl z legie propuštěn a přidělen na leteckou základnu v Chartres, kde se přecvičoval na francouzské stíhací stroje. V dubnu 1940 byl zařazen do operační jednotky, v níž dosáhl svého prvního leteckého vítězství při sestřelu letounu Luftwaffe. V dalších dnech se zúčastnil těžkých bojů, byl svědkem rozkladu francouzského letectva a smutné kapitulace Francie. Po riskantním přeletu přes Středozemní moře do Alžíru následovala dvoutýdenní plavba z Casablanky do Velké Británie.

Tomáš Kruml byl zařazen ke stíhacímu letectvu RAF v hodnosti Pilot Officer. Sloužil u čs. 310. stíhací perutí na letišti Duxford, poté byl převelen k naší 312. perutí. Nejprve létal

na Hurricanech, později na Spitfirech. Nalétal 340 hodin, z toho 240 operačních letů. Velitelství 13. stíhací letecké skupiny RAF se v únoru 1942 rozhodlo využít jeho zkušenosti pro výcvik spojeneckých pilotů. Byl proto přemístěn k 56. výcvikové jednotce (OTU) v Sutton Bridge jako velitel letky. V pěti kurzech vycvičil 97 stíhacích pilotů Commonwealthu. Za tuto činnost jej vyznamenal britský král Jiří VI. Avšak Tomáš Kruml chtěl sloužit v bojových jednotkách. Na vlastní žádost byl přeložen k 66. britské perutí a později k proslavené 122. sqadroně „City of Bombay“. S ní odlétal 101 bojových letů.

Od září 1943 byl převelen na Velitelství stíhacího letectva, od července 1944 na britské Ministerstvo letectví (Air Ministry), kde byl vedoucím čs. skupiny pro studium výcvikových metod, zejména taktiky a organizace



stíhacího letectva. V hodnosti Acting Wing Comander měl přístup nejen k tajné válečné dokumentaci, ale i ke zkoušení britských i německých letadel. Byl jediným čs. pilotem, který testoval první britský proudový letoun Gloster Meteor Mk II. Dne 16. července 1945 skončila jeho služba u Air Ministry a byl přidělen na Ministerstvo obrany ČSR.

Tomáši Krumlovi bylo mezi roky 1940 až 1947 uděleno 7 československých vyznamenání, z toho čtyři válečné kříže. Velká Británie mu udělila 5 vyznamenání, z nich nejvýznamnější je Hvězda 1939 – 1945 se sponou za účast v Bitvě o Británii. Francie mu udělila Válečný kříž.

Po návratu do osvobozené vlasti byl zařazen na hlavní štáb MO jako přednosta výcvikového oddělení a povýšen do hodnosti plukovníka. Po únorovém puči v roce 1948 byl z MO odstraněn. Jeho vojenské zkušenosti a teoretické znalosti byly však natolik závažné, že byl přeřazen na Vysoké vojenské učiliště a od roku 1952 na Vojenskou akademii v Brně (VAAZ). Tam byl ponechán za ponižujících podmínek bez možnosti povýšení, aby vyučoval leteckou taktiku. Externě studoval vysokoškolské studium a v roce 1963 byl jmenován inženýrem. Do výslužby odešel v roce 1967. V letech 1968 a 1969 byl vyslán do Egypta, aby učil vojenskou taktiku egyptské letce.

Tomáš Kruml byl aktivní v osvětové činnosti, účastnil se mnoha besed s občany a s mládeží, a sepsal své dosud nevydané paměti s názvem „Vzpomínka na cestu do neznáma“. Bývalí spolubojovníci uznávali jeho bojové zásluhy a měli jej rádi pro jeho charakterové vlastnosti – skromnost, poctivost a vlastenectví.

Text: Miloš Weidenhöfer

Univerzita obrany si připomněla 12. výročí vstupu ČR do NATO

Již dvanáct let uplynulo od doby, kdy Česká republika spolu s Maďarskem a Polskem přistoupily k Severoatlantické alianci. Naše členství v NATO, které začalo psát svou historii 12. března 1999, se krátce po pádu komunismu stalo jednou z hlavních priorit české zahraniční a bezpečnostní politiky.



Tuto historickou událost si připomenula také Univerzita obrany slavnostním shromážděním ve čtvrtek 10. března 2011. Zúčastnili se jej příslušníci školy a představitelé partnerských občanských sdružení a organizací.

Účastníky přivítal prorektor pro vnější vztahy Univerzity obrany plukovník Jaroslav Průcha, který zároveň přečetl otevřený dopis ministra obrany Alexandra Vondry k výročí vstupu ČR do NATO. Zmiňuje se v něm m.j.

také o úspěších, ale i problémech a úkolech Armády České republiky: „Za několik týdnů představím Bílou knihu o obraně, která v principech nastíní směřování Ministerstva obrany a ozbrojených sil pro další léta. Nepřinese odpověď na vše a nebude kouzelným proutkem, který ze dne na den vyléčí všechny neduhy. Nicméně jasně a realisticky řekne, kudy se máme ubírat, abychom byli schopni poskytovat službu, kterou si občané této země platí a se kterou spojenci počítají.“

V otevřeném dopisu ministr dále uvedl, že hybatelem dlouhodobé změny, která nás čeká, budou především vojáci a civilní zaměstnanci resortu. „Musíme si přitom neustále připomínat, proč je zde armáda a co je naším úkolem, tedy zajištění bezpečnosti této země. A jelikož tento cíl nejsme schopni v tuto chvíli zabezpečit sami, ale jedině se spojenci, musíme si neustále připomínat, co jsme slibovali, když jsme do Severoatlantické aliance v devadesátých letech vstupovali. Mějme na paměti: jeden za všechny, všichni za jednoho,“ píše se v prohlášení.

Součástí programu slavnostního shromáždění byly dále video ukázky o současném nasazení vrtulníkové jednotky AČR v misi ISAF v Afghánistánu a vystoupení staršího inspektora palubních střelců 23. základny vrtulníkového letectva Přerov praporčíka Libora Perničky. Ten působil v několika zahraničních misích – kromě Afghánistánu také například v Kosovu, a o svých zážitcích podal přítomným poutavý výklad.

Na závěr slavnostního shromáždění vystoupil jménem partnerských sdružení a organizací, s nimiž naše škola spolupracuje, předseda Moravskoslezského svazu PTP – VTNP JUDr. Bohumír Dufek.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová



Nová kniha k dějinám komunismu v Československu

V těchto dnech vydává pražské nakladatelství Ostrov novou knihu akademického pracovníka Univerzity obrany docenta Františka Hanzlíka. Název knihy „Bez milosti a slitování“, podtitul „B. Reicin, fanatik rudého teroru“ a obálka s portrétem této morálně sporné osobnosti nejnovějších dějin napoví mnohé i čtenáři, který není důkladně obeznámen s nejnovějšími dějinami Československa.

Bedřich Reicin spojil svůj mocenský vzestup s vojenskou kontrarozvědkou, tzv. obranným zpravodajstvím, a učinil z něj orgán, kterým Komunistická strana Československa fakticky ovládla armádu. O Reicinovi se dokonce uvažovalo jako o ministru národní obrany – tím se však roku 1950 stal Alexej Čepička. Tento okamžik znamenal současně začátek konce jeho mocenského vzestupu. Přestože se sám podílel na komunistické perzekuci a odhalování domnělých nepřátel režimu, soukolí politických procesů záhy semlelo i jeho a v prosinci roku 1952 byl v procesu s Rudolfem Slánským a jeho „spikleneckým centrem“ odsouzen k trestu smrti.

Samotná kniha je přehledně chronologicky strukturována a zabývá se životem Bedřicha Reicina od jeho narození až po popravu. Nejedná se však pouze o biografii, na 340 stranách textu je důsledně popsáno veškeré tehdejší politické dění se snahou vykreslit „atmosféru“ doby. Tímto titulem historik František Hanzlík rozvíjí svůj badatelský záměr, který již před mnoha lety upřel na historii obranného zpravodajství. Přestože autor přísně dodržuje zásady historické kritiky, jedná se o čtivé dílo, které lze doporučit i laické veřejnosti.

Text a foto: Mgr. Aleš Binar

Rok pod modrou vlajkou aneb kus života v kraťasech a pod moskytiérou

V minulém čísle Listů Univerzity obrany se autor této reportáže podělil se čtenáři o zážitky z mise vojenského pozorovatele OSN v Kongu. Po dvoutýdenním pobytu v hlavním městě této země – Kinshase jeho cesta pokračuje dál do vnitrozemí. Za sebou má praktickou i teoretickou část kurzu pozorovatele a přezkoušení jazykové vybavenosti.

Směr Severní Kivu

Ráno rychle dobalíme do batohů spacáky a moskytiéry a čekáme na odvoz na letiště. Všechno jde podle plánu a kolem deváté čekáme na letadla odlétající na východ Konga, do srdce černé Afriky. Tady se s Igorem rozdělujeme. Já letím do Gomy, což je správné středisko provincie Severní Kivu, zatímco Igor míří do Bunii v provincii Orientale. Loučíme se spolu i s ostatními pozorovateli s úsměvem a přáním, ať to v pořádku a ve zdraví zvládneme. Oba tušíme, že se nejspíše nevidíme a neuslyšíme několik měsíců, možná i celý rok (a budoucnost nám to potvrdí). A tak už jen kynu vzdalujícímu se krajanovi, který odlétá se švédským kolegou Magnusem první. Zůstávám s Gorgenem, pocházejícímu rovněž ze Švédska. Za půl hodiny i my nasedáme do bílého ruského Antonova a letíme směr Goma.

Do cíle dorazíme asi po pěti hodinách letu s přestupem v Kisangani v centrálním Kongu. První zřetelná změna, kterou zaznamenáme, je příjemnější klima než jaké panuje v Kinshase nebo Kisangani. Není až takové horko, ale především vlhkost je nižší. Je to dáno nadmořskou výškou Gomy. Město se totiž nalézá zhruba 1200 metrů nad mořem, na břehu jednoho z velkých afrických jezer – Kivu. Ačkoliv ani klima v Kinshase, která je v nížinné části

a ne příliš daleko od Atlantiku, mně osobně žádné vážné potíže nečinilo, a snášel jsem je mnohem lépe než ostatní cizinci, bylo to příjemné zjištění. Alespoň komárů bylo citelně méně a tedy i riziko malárie bylo o něco nižší. Z letiště odjíždíme do kanceláře velení MILOB (military observers = vojenští pozorovatelé) v této provincii. Shodou okolností se v podstatě nachází v areálu letiště.

Tady se loučím i s Gorgenem, jelikož na mě už čeká Alex, jeden z ruských pozorovatelů, který zde pracuje jako informační analytik. Z Kinshasy dostal avízo, že přijíždí „spřátelěná slovanská návštěva“ a tak následující týden před odletem do finální destinace na „team site“ strávím opět v ruském domě. Zbývající dny do odletu využívám k dokoupení posledních maličkostí, které život ve skutečné džungli alespoň trochu ulehčí a zpříjemní. Dva dny před odletem se konečně dozvídám jméno „team site“ – místa, které se stane na několik následujících měsíců mým domovem. Jmenuje se Pinga, leží uprostřed pralesa a otevřeno bylo teprve zhruba před týdnem. Tuším, že to bude výzva.

Pinga

Je 17. prosince 2009 ráno, pár dní před Vánocemi a já stojím na heliportu, kde čekám na svůj vrtulník. Včera večer jsem se rozloučil s ruskými kolegy. Dostal jsem poslední rady a dozvěděl se, že poletím jako „doplňk“ nákladu proviantu pro jihoafrickou rotu, rovněž dislokované v Pinze. Jejím úkolem je chránit místní obyvatelstvo, eskortovat jednou týdně konvoj místní mířící do Gomy po jediné a neuvěřitelně bídné pozemní spojnici a také, je-li to nezbytné, chránit těch šest neozbrojených Milobu. Jak jsem měl brzo zjistit, nejsou tam skutečně nadarmo.

Do vrtulníku jsem vedle nákladu nacpal i svých pár bágků, včetně neprůstřelné vesty, helmy a balené pitné vody, kterou jsem nafasoval na měsíc dopředu. Zhruba hodinový let proběhl bez problémů. Cestu jsem si krátli



pozorováním džungle z ptáčích perspektivy. A že bylo co sledovat. Hned nad Gomou se hrozně tyčí jako Vesuv nad Neapolí stále aktivní vulkán Niaragongo (viz foto dole), který o sobě v průběhu roku dává často vědět. Hlavně po západu slunce to bývá úžasná podívaná. Vrchol sopky se jakoby koupe v záři světla – neklamněho znamení, že se situace může kdykoliv změnit. Konec konců se to již několikrát v průběhu přítomnosti mise UN (United Nations) ve městě nečekaně stalo. Nepřehlédnutelnou památkou na jednu takovou epizodu je jazyk ztuhlé lávy, který se v průběhu jedné z erupcí přelil i přes přistávací dráhu gomského letiště a jeho pozůstatky omezující provoz jsou na dráze dodnes.

Tak a jdeme na přistání, cílem je jedno z údolí uprostřed džungle lemované příkrými svahy porostlými hustou pralesní vegetací. Přistáváme na místním „fotbalovém hřišti“, hned vedle jedné ze škol. Takovou událost si samozřejmě nemohou místní děti nechat ujít. A tak i když jsme ještě nepřistáli, shlukují se na okrajích hřiště a postupně dobíhají i dospělí. Krátce po dosedu přibíhají vojáci z jihoafrické roty pro toužebně očekávaný náklad. I já vyhazuji své bágky na trávu před vrtulník a ještě za řevu motoru mířím k malé skupince důstojníků, mých kolegů na několik příštích měsíců.

Pokračování příště

Text a foto: pplk. Ing. Josef Novotný, Ph.D.



Z historie Národního divadla v Brně



Na závěr našeho tématu si ještě řekneme, že dnešní Komenského náměstí a všechny jeho čtyři budovy byly nesourodým podložím poškozeny nejvíce, neboť se nacházejí na místě největšího brněnského bastionu. Jen díky injektáži betonu do základu budov, stahování zdi ocelovými pruty a jiným záchranným stavebním metodám se podařilo budovy zachránit a náměstí dotvořit do tak půvabného celku, jaký známe dnes. Teď však už přejdeme k jinému tématu a tím bude něco z historie českého Národního divadla v Brně.

Víme, že okružní třída by z Komenského nám. vedla po třídě Joštově, přes dnešní Moravské nám., na tř. Divadelní, dr. Edv. Beneše a kolem Hlavního nádraží zpět k ústí Masarykovy tř. a kolem Petrova vzhůru na Šilingrovo nám. My však teď využijeme blízkosti sice ma-

lého, ale zajímavého náměstíčka – dnešního Žerotínova náměstí., k němuž je tzv. Červený kostel – obrácen zády. Dříve se toto náměstí jmenovalo Raduitovým a nás bude zajímat proto, že zde začínala historie českého divadla v Brně. Stávalo přibližně v místech „Bílého domu“, před nímž stojí socha J. Marka „Mim“, jež má zřejmě existenci divadla v těchto místech připomínat. Druhou upomínkou na ně je pamětní deska vedle chodníku do ul. Veveří. V tomto prostoru bývala tzv. „hospoda u Marovských“, jež měla i prostorný taneční sál. Reduta sice existovala už dávno – kolem r. 1600 – ovšem ne jako divadlo, ale jako vinnárna s vinným sklípkem. Teprve postupně, už v majetku města Brna, se rozšiřovala, zabrala prostor čtyř domů, třikrát vyhořela, byla obnovena a v 18. stol. začala sloužit divadlu. Po náročné obnově koncem 18. stol. německý ředitel divadla nabídl brněnským Čechům nedělní odpolední představení v české řeči (divadlo bylo německé jako i brněnská radnice). Nabídka byla přijata a pro kasovní úspěch i prodloužena. Po několika úspěšných sezonách však byla právě brněnskou radnicí česká představení zakázána. Ve 40. letech 19. stol. přišla nabídka českých abonentních představení, předplatí-li si je alespoň 100 zájemců. I tentokrát byla podmínka nejen splněna, ale překročena a byl velký zájem o pokračování. Avšak z německé radnice přišel zákaz s „vysvětlením“, že brněnští Češi umějí německy a české divadlo tedy nepotřebují. A tak byli čeští diváci odkázáni zase jen na divadlo kočovná, hrající v hospodských sálech, nebo na představení místních ochotníků. Od té doby se vztahy mezi brněnskými Čechy a Němci silně zhoršily. V r. 1870 německé divadlo Reduta úplně vyhořelo a Němci museli hrát v provizorních podmínkách. A tehdy to začalo.

V té době už Češi stavěli nový Besední dům, kde pak mohli, byť jen provizorně, hrát také divadlo. Protože však Němci začali stavět novou divadelní budovu (dnešní Mahenovu činohru), začali i Češi řešit problém svého divadla. Na stavbu nové budovy neměli peníze (k českému obyvatelstvu Brna patřili hlavně dělníci, drobní řemeslníci a zemědělci), koupili tedy zmíněnou už „hospodu u Marovských“, kterou nechali přestavět na divadlo. Brněnští Němci otevřeli své divadlo v listopadu r. 1882. Bylo to divadlo moderní a jako jedno z prvních v Evropě mělo elektrické osvětlení, zhotovené navíc přímo dílnou amerického vynálezce T. A. Edisona (osobně přijal do Brna v r. 1911).

České Prozatímní Národní divadlo v Brně bylo otevřeno 6. 12. 1884, s několikadenním zpožděním pro nevelký požár. Bylo sice jen skromné, ale věrně sloužilo české obci divácké, a to i v časech válečných (1. i 2. svět. válka) a české Brno je proto milovalo. Teprve v r. 1952 skončila jeho služba: v důsledku válečných poškození se nad jevištěm propadl strop a muselo být zbořeno. Na zahrádce za divadlem snad dodnes leží základní kámen, položený zde jako příslib stavby nového českého divadla v Brně. Našetřené peníze byly však dvakrát zabaveny, takže ke stavbě nedošlo. To ostatní si dopovíme příště.

BVV
Veletřhy
Brno



Veletřní okénko



Co nabízí výstaviště v květnu a červnu 2011

Životní prostředí a auta

Na brněnském výstavišti se letos během května a června vystřídá řada atraktivních veletrhů. **PRINTEXPO** je 26. veletrhem technologií pro tisk a navazuje na tradiční mezinárodní veletrh s dlouholetou tradicí od roku 1969, který probíhal pod názvem EmbaxPrint. Jedná se o vrcholovou přehlídku z oboru tiskových technologií, služeb a materiálů probíhající od 3. do 6. 4. Představí odborný program na aktuální témata o vývoji tiskových služeb a budoucnosti technologií pro tisk a design. Jednou z největších světových přehlídek obranných technologií ve střední a východní Evropě je veletrh **IDET** probíhající od 10. do 13. 5. Vystavovatelé z přibližně 30 zemí představují své produkty zahraničním armádním delegacím a odborníkům z celého světa. Brněnský **IDET** si za dvanáct let existence vydobyl pevné místo ve společnosti nejlepších světových výstav obranných technologií. Stávající politická situace a geografická poloha veletrhu jsou předpokladem rozvoje i pro příští léta. Souběžně s ním proběhne **PYROS/ISSET**, veletrh požární a bezpečnostní techniky a služeb, jako největší akce svého druhu v nových členských zemích Evropské unie. V ocelářství lze vyrobit jakýkoliv materiál podle požadavků. To je téma mezinárodního setkání průmyslu korozivzdorných ocelí **STAINLESS 2011** od 17. do 18. do 18. 5.

Scénáře zaměřené na oteplování planety počítají s budoucími konflikty o vodu. Proto je velmi aktuální mezinárodní vodohospodářský a ekologický veletrh **WATENVI**, který proběhne od 24. do 26. 5. Patří k největším veletrhům ve střední a východní Evropě zaměřeným na vodní hospodářství,

nakládání s odpady a ochranu životního prostředí. Tradičním tématem veletrhu je ochrana před povodněmi. Hydrologické a klimatické extrémní situace je název půldenního bloku doprovodného programu. Představí současný stav ochrany před povodněmi, jež vychází ze zkušeností a vyhodnocení povodní, které zasáhly Českou republiku v letech 1997, 2002, 2006, 2009 a 2010. Mezinárodní veletrh osobních automobilů **AUTOSALON BRNO 2011** proběhne od 4. do 9. 6. Představí inovovaný model Volkswagenu Tiguan s ještě úspornějšími motorem než model Touareg. Opel představí inovovaný malý model Corsa a modernizované SUV Opel Antara. Souběžně proběhne mezinárodní veletrh **MOTORSPORT EXPO 2011**. Jde o jediný, specializovaný veletrh ve střední Evropě určený pro dodavatele dílů, vybavení a příslušenství v oboru motoristického sportu.

Národní výstava hospodářských zvířat a zemědělské techniky se uskuteční od 23. do 26. 6. Bude se jednat celorepublikovou prezentaci hospodářských zvířat, krmiv a zemědělské a chovatelské techniky a technologií. Zvýrazněným tématem bude tradičně **BIOMASA** – její zpracování a využití. Souběžně proběhne mezinárodní výstavě chovatelských potřeb **PROPET 2011**. Je největší specializovanou kontraktovní a prodejní výstavou v České republice. Tradiční součástí akce je Mezinárodní výstava psů všech plemen **INTERCANIS**, Mezinárodní soutěž psů **INTERCANIS AGILITY** a Mezinárodní výstava koček **INTERFELIS**. Na brněnském výstavišti bude běhen jara a v první polovině léta co vidět.

Dr. Vít Pospíšil

Text: Mgr. Jarmila Rejnušová
Kresba: Mgr. Oldřich Rejnuš

Reprezentační ples Univerzity obrany v pohodovém rytmu

K brněnské plesové sezóně neodmyslitelně patří i reprezentační ples Univerzity obrany. Ten letošní se uskutečnil v pátek 18. února v OREA hotelu Voroněž. Zábavný program v hlavním sále hotelu se tentokrát nesl ve stylu country. Tento nevšední taneční zážitek, o který se postarala brněnská country skupina Honky Tonk, laiky pohladil a znalce potěšil.

Po nádherné písni „Přátelství“ od Petra Rezka, kterou přednesl francouzský šansonier Joel Bros, univerzitní ples zahájil rektor-velitel UO brigádní generál v záloze Rudolf Urban, který přivítal domácí a přespolní účastníky plesu a všem popřál příjemnou zábavu. Jeden ze slavnostních pochodů v podání komorního souboru Akademické žestě Brno patřil hostu nejvzácnějšímu, a to ministrowi obrany Alexandru Vondrovi. Ministr Vondra rovněž přítomným popřál hezkou zábavu a Univerzité obrany hodně pedagogických a vědeckých úspěchů. „Jsem přesvědčen, že Univerzita obrany bude mít i nadále své pevné místo v systému vzdělávání vojenských profesionálů,“ uvedl Alexandr Vondra.

Moderátorka České televize Brno Petra Polzerová, která hosty excelentně provázela celým večerem, poté pozvala na taneční parket členy taneční country skupiny Honky Tonk k prvnímu vystoupení. Úvodní valčík následně patřil zejména pozvaným hostům, mezi kterými byli například místopředseda výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu ČR Miloš Janeček, náměstek ministra



obran pro personalistiku Michael Hrbata, zástupce náčelníka Generálního štábu – náčelník štábu generálmajor Josef Bečvář, zástupce náčelníka Generálního štábu – inspektor AČR generálmajor Čestmír Tesařík, ředitel Sekce personální – personální ředitel MO Vladimír Karaffa nebo ředitel odboru vzdělávání Sekce personální MO Milan Mácel.

Ples zaujal svojí naprostou pohodovostí, oku i sluchu lahodícím doprovodným programem. K tanci v hlavním sále hrála prostějovská hudební skupina Romantica s kapelníkem Romanem Doleželem a v restauraci v prvním patře DJ Kenny.

Oddychové pauzy vyplňoval doprovodný program, v němž se představila již zmíněná taneční country skupina Honky Tonk a francouzský šansonier Joel Bros, který žije několik let v Brně a je bývalým vojákem z povolání. Působivá byla také výuka country tanců a půlnoční překvapení v restauraci v prvním patře. Půlnoční slosování místenek o sponzorské prémii bylo dalším skvělým kamínkem do pestré programové mozaiky sedmého univerzitního plesu.

Text a foto: RSDr. Pavel Pazdera

VI. reprezentační ples Fakulty ekonomiky a managementu

V pátek 18. března 2011 uspořádala Fakulta ekonomiky a managementu v Klubu Univerzity obrany v pořadí již šestý reprezentační ples.

Pozvání děkana FEM na ples přijali čestní hosté, mezi nimiž nechyběli rektor-velitel prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., s chotí, a gene-



rální sponzor – ředitel firmy T-Soft, a.s. Ing. Jaroslav Pejčoch.

Jedním z nejdůležitějších motivů pro pořádání plesu bylo vytvořit další příležitost pro společenské setkávání učitelů a studentů mimo vlastní pedagogický proces. Podle reakcí přítomných účastníků, ples přispěl k dobré pohodě, umožnil zastavit se v každodenním shonu a nepochybně pomohl k rozvoji společenského a kulturního života pracovníků fakulty a jejich rodin a přátel. Dobrou náladu v průběhu plesu navodilo vystoupení tanečních párů.

Jak už to na podobných akcích bývá, i na tomto plese bylo možno poučit se, jak má tanec vypadat, když se toho ujmou profesionálové. V tomto případě byly vzory tanečního páru Jana Čečatková a Jan Herodek z TK Oreľ Telnice a taneční pár Patra Taušová a Jaromír Flössler hodnými následování. K dobré pohodě přispěla vystoupení hudební skupiny PANORAMA z Vyskova pod vedením kapelníka PhDr. Ivo Klenka. Ve druhé části předtančení

byly předvedeny ukázky standardních a latinskoamerických tanců v podání tanečního klubu TK AKADEMIK Brno.

Půlnoční losování bohaté tomboly bylo úspěšným vyvrcholením fakulturního plesu, na kterém se téměř sto lidí výtečně bavilo a osmatřicet šťastných výherců si odneslo i hmatatelnou vzpomínku na ples ve formě výhry v tombole.

Příslušníci fakulty, kteří ples od počátku podporovali a zúčastnili se ho, a zejména pak jeho organizátoři věří, že se podařilo rozvíjet novou tradici, kterou si v dalších letech nenechá ujít nikdo z celé Univerzity obrany.

Na závěr můžeme pouze dodat: Ať žije 7. reprezentační ples Fakulty ekonomiky a managementu, který se uskuteční 16. března 2012!

Text: Ing. Vladislav Vincenec, Ph.D.
Foto: Ing. Vladislav Poledník

Soutěžní křížovka o čepici!






Vyluštěnou tajenku zašlete do 7. června 2011.
Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.
Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:

listy@unob.cz

Dva výherce odměníme věcnou cenou.

Výherci z č. 3 jsou Monika Davidová a Lenka Peregrinová.

Šance
pro dva čtenáře

|  | OZOBAT | 3 | INICIÁLY HERCE VIZNERA | PŘED- LOŽKA | ČÁST MOLEKULY |  | ČTVERECNÝ NEROST | 4 | MRAVOUKA | JIHO- AFRICKÉ ÚZEMÍ |
|---|--------|------------------------------|---|-----------------------------------|---|--|---------------------------------------|--|----------|---------------------------|
| ZNAČKA LIMONÁD | | ▼ | | | | KONEC MODLITBY | | ▼ | | |
| KYNOUT | | | | | | ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ diplom. HARMONIE | | | | |
| INICIÁLY FOTBAL KUBIKA | | | DOKONČIT LADĚNÍ DIETLOVA HRDINKA | | | | | | | |
| KONĚ bás. | | | | MATEMATI- KA PRHA | | | | | | |
| PROVI- NĚNÍ | | | | | RUSKÝ SOUHLAS NAHY MODEL | | | ZNAČKA HLINÍKU CITOSL. TROUBENÍ | | |
| AKVARIJ- NÍ RYBA | | | | | | STŘEDA zkr. HIM. HOR. SKUPINA | | | 2 | ZÁMEZI |
| OSOBNÍ ZÁJMENO | | | NĚM. KORES AKADEMIE SPLÁVKY | | | | NAŠE REKA ADMIRÁL angl. zkr. | ▼ | | |
|  | JURY | ŠARVÁTKA VYDRŽET NÁPOR | | | | | | OUHA SPZ PRAHA | | |
| VEPŘOVÉ MASO angl. | | | | | PODNIK V ADAMOVÉ STARŠÍ JEDN. SILY | | | | | |
| RÝNA řidč. | | | | | | ŘÍMSKY 1550 DEZINFEK. PŘIPRAVEK | | | | KLIH zast. |
| SPZ ROKYCANY | | | | ZNAČKA OSMIA KOCOUR nár. | | | LEKNUTÍ DVOJICE | | | |
| INICIÁLY REŽISÉRA LIPSKÉHO | | | ZBROJNOŠ zast. MASARYK. UNIVERZ. | | | | | ZN. JEDN. OBJEMU ŽIVNOSTEN. LIST zkr. | | |
| 1 | ▶ | | | | | | | | | |
| TRUMF V BRIDŽI | | | | | VLASTNÍ DRAVĚMU PTÁKU | | | | | ANATAS |

Prosím vás, co je to v hlavním sále za hluk? Ále, přeevádějí ...

Po stopách legionářů po 92 letech po bitvě

Naše dluhy Zborovu

Naše expedice po stopách legionářů pokračuje dál. Po návštěvě Žitomíru, Polonného a Ternopilu (viz. reportáž v minulém čísle) směřujeme do Zborova. „Boj u Zborova nebyla jen povinnost, diktovaná vřelou láskou k vlasti, byla to zároveň vědomá oběť myšlenky slovanské soudržnosti a spojenecké věrnosti, a v tom je vyšší mravní význam Zborova a našich kroků v Cacově a v Krasné,“ napsal O. Biebl po státotvorné bitvě proti přesile nepřítele.

Na jaře 1917 měla ruská armáda zahájit velkou ofenzívu na východní frontě. Hlavní úder měl být veden ve směru Ternopil – Lvov. Útok měly provést dobrovolnické útvary, aby vyrovnaly již podlamovanou morálku ruských vojsk. Mezi tyto se přihlásila i Československá střelecká brigáda.



Do Zborova nádraží jsme přijeli po osmé hodině. Město s asi 7 tisíci obyvateli je však od nádraží vzdáleno dobrých 5 kilometrů. Ze stanice jsme šli cestou dolů k hlavní silnici, autobus jsme odmítli. Museli jsme přece projít bojiště. Cestou jsme u zemědělského komplexu minuli vystavený traktor z roku 1939. Cesta se vlnila nahoru a dolů mezi poli. Asi po třech kilometrech jsme přišli na křižovatku hlavních cest s moderní benzínkou. Vpravo v dálce 1,5 km jsme viděli navršenou mohylu, v křižovatce pomník 2. sv. v. Mohyla byla navržena nedávno (1990) a připomíná vítězný boj Ukrajinců proti Polákům v roce 1649, právě před týdnem zde byly oslavy tohoto jejich nyní nejvýznamnějšího výročí.

Pak jdeme už přímo do města. Míjíme hřbitov, kde není náš pomník. Pak muzeum Zborovské bitvy 1649. A my žili v omylu, že je to o naší bitvě! Tu zde připomíná jen pár artefaktů a fotografií, které nashromáždil ředitel



muzea a bývalý muller z bulavu, básník a žurnalista Grigorij Baran (Radošivskij), člen svazu spisovatelů, který přežil Sibiř. Ten si nám postěžoval, že zde v posledních letech byly dvě naše centrální delegace při kulatých výročních bitvách, že pánové naslibovali hory doly a neposlali sem nic! Bylo nám to líto, to jsme dvojnásobně nečekali. Smutný básník si postěžoval, a my snad v tomto směru něco podnikneme. Alespoň jsme to slíbili. Poté nás nasměroval do Cacově, dnes Kalinivky, a do Pohribců. Nabídl nám i auto, ale to jsme odmítli. Jdeme přece po bojišti, kde bojovali a jsou pochovaní legionáři! Asi sedmikilometrovou vzdálenost jsme prošli skoro romantickou krajinou s pasoucími se stády koní či husami a mezi již sklizenými poli obilí. V Pohribcích jsme identifikovali možný hrob legionáře na místním hřbitově, který je na svahu pro nás slavného vrchu Mogila, o který naši bojovali. Cesta do Kalinivky se trochu táhla, takže na zdejší rozcestník jsme dorazili k 16. hodině.

Hned u betonového označnického informujícího o našich padlých, k nám přišly dvě stařenky. Lípa nad námi šuměla větříkem. Obě, na svůj věk velmi čiperné sestry, nás vedly asi 500 m za obzor svahu, za kterým je hřbitov a v jeho horní části pak námi hledaná Mohyla, v níž spí věčný spánek 190 padlých legionářů. E. M. Černická (1936) i sestra Marie (1932) nám vyprávěly příběh Mohyly a pochovaných vojáků. Smutné vyprávění zakončil i povzdech obou neplacených průvodkyň, které sem vodí turisty snad 50 let. A jak jsou na to pyšné! A to si toho nikdo z vrcholových delegací nevíš? Asi mají jiné starosti. Lípy nad Mohylou zašuměly vánkem a my se loučíme se sestrami bydlícími v domě označující ulici Československou čp.2. Cesta zpět autobusem do Ternopilu trvala asi slabou hodinku. Byli jsme unaveni, ale s výsledkem cesty jsme byli spokojeni i rozladěni.

Text a foto: Jan Kux

